

REDACȚIA

Deak Ferenc-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Centru Austro Ungaria:
 1 an 20 cor.
 2 an 10
 3 an 5
 4 an 2
 5 an 1
 de Duminecă pe an
 4 coroane.

Centru România și străinătate
 pe an 40 franci.
 Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA
Arad, Deak Ferenc-utca nr. 20

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
 dată 14 bani; a doua oară
 12 bani; a treia oară 8 b.
 de fiecare publicațiune

Atât abonamentele, cât și
 inserțiunile sunt a se plăti
 înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitate
 Scrisori neafancate nu se primesc

PAGINI DIN LUPTLE NOASTRE.

La 1884 Ungurii din comitatul Radului erau în mare strimtoare. Cămeniiile lor doreau să ajungă deputați în Dieta; afară de orașul Arad însă, în olo, în celelalte cercuri alegerea o decid Românii. Fruntașii unguri se năpusteau deci după voturile românești. Ca să le câștige, și oamenii stăpânirii și potrivnicii, s'au arătat gata a intra în legătură cu fruntașii români.

Fișpanul *Tabajdi*, Ungurul încarnat, și însuși a pactat cu Românii, după ce înțelesese în legătură cu noi fruntași ca *Vásárhelyi*, *Purgly*, *Urbán Iván* și alții, toți oamenii lui *Apponyi*.

Români ca *Mangra*, erau atunci bine priviți de Unguri. Azi însă, când *Urbán Iván* a ajuns în fruntea comitatului, cei din giurul lui *Mangra*, pentru că în comitat susțin drepturile *tribei românești*, sunt numiți *nepatrioți*.

Maî zilele trecute vicarul *Mangra* și-a arătat mirarea că tocmai foștii *apponyști* se năpustesc asupra sa, cei cari la 1884 au încheiat pact cu Românii *naționaliști*. *Urbán Iván* a venit în Arad și a spus în „Arad es Vidéke” și în „Arad Közlöny”, că nu știe să fi fost pe acea vreme vre-o legătură între prietini și politici și între Românii și dădea a se înțelege că o asemenea legătură ar fi o rușine.
 Vezi Domne: Unguri de treabă nu-și îngăduie să stea de vorbă cu Românii *naționaliști*, cari în ochii Ungurilor azi sunt răi patrioți.

Vicarul *Mangra* a venit însă și chiar în foile unguerești a arătat că *fișpanul Urbán* ori nu știe ce vorbește, de mințe scurtă și nu-și aduce aminte de cele petrecute, ori e de rea creștință. Noi credem mai mult aceasta din urmă. Destul că vicarul *Mangra* și-a strâns așa de strâns cu ușa pe *fișpan*, încât acestuia i-a amuțit gura și n'a mai suflat un singur cuvânt prin foile sale, ci s'a dat bătut.

Dovada cea mai strașnică adusă de *Prea Cuviosul vicar Mangra* este următorul apel:

Cătră alegătorii români din comitatul Aradului.

Conform însărcinării primite dela conferința generală ținută în Arad la 10 Aprilie a. c. comitetul central executiv hotărând în ședința din 14/26 și 15/27 Maiu a. c. asupra ținutei alegătorilor români față de alegerile de deputați dietali, concluziunile sale luate vi-se aduc la cunoștință și vi-se recomandă în următoarele:

I. Președintele comitetului *Ioan P. Desean* deschizând ședința arată că din cauza apropierei alegerilor de deputați de o parte și pentru convocarea prea târzie a conferinței din Sibiu de altă parte s'a aflat îndemnat a convoca comitetul central pe astăzi spre a delibera asupra atitudinii ce trebuie să iee Românii din comitat în fața alegerilor de deputați dietali.

Comitetul constatând și din a sa parte urgența de a ne pronunța în privința alegerilor de deputați, consimte cu învătarea președintelui și trece la ordinea zilei.

II. *M. B. Stănescu* propune intrarea Românilor la alegeri pe baza programelor

naționale stabilită în conferința dela Sibiu la 1881.

Această propunere se primește unanim. III. Cu privire la modul de procedere pentru executarea concludusului de sub nr. 1 în privința activității la alegeri se naște o lungă și înfocată discuțiune.

Ioan Popovici Desean relevă comitetului că s'a pus privative în contact cu factorii dătorii de ton la alegerile în comitat și în special cu comitele suprem, care i-a făcut ofertul cu 2—3 cercuri electorale pentru candidații români, pe cari dînsul îi primește și cu program național român numai să între necondiționat în partidul guvernamental, deci propune spre primire ofertul comitetului suprem.

M. B. Stănescu se pronunță în contra fuzionării Românilor în partidul guvernamental și nu primește ofertul comitetului suprem, ci face următoarea contrapropunere: a-se eximite o comisie de trei pentru a sonda dispozițiile partidelor existente în privința unei posibile înțelegeri față de alegeri, având însărcinarea a le spune adevărul Românilor la programul național și afară de ajutorul numeric nimic altceva a le oferi, ear despre rezultat a raporta comitetului pentru decidera observând de acum că în cazul de nereușirea unei înțelegeri între partidele eterogene, partidul național român își va executa activitatea în măsura propriilor sale puteri.

Punând la vot propunerile făcute de *Ioan P. Desean* și *M. B. Stănescu*, comitetul primește cu majoritate de voturi propunerea lui *M. B. Stănescu*, alegând în comisiune pe *d-nii*; *M. B. Stănescu*, *Gregoriu Venter* și *David Nicoară*, spre a se pune în conțelegere cu partidele existente maghiare, ear despre rezultat se raporteze în ședința de mâine care se va ținea la 11 ore nainte de amiază.

IV. După deschiderea ședinței *M. B. Stănescu*, ca raportorul comisiunii de trei raportează despre rezultatul misiunii, cu care comisiunea a fost însărcinată și anume, că mai întâiu s'a pus însuși în contact cu comitele suprem, pentru a ajunge la o înțelegere cu partidul guvernamental, față de alegeri, în sensul concludusului de ieri și comitele suprem a descoperit că dacă românii nu sunt învoiiți a candida, din partea lor deputați naționali, de partidă guvernamentală, cel mai favorabil ofert ce le poate face, este de a lăsa ca în două cercuri, a *Josășelului* și *Radnei*, ei să poată candida deputați naționali, cu programa dela Sibiu astfel însă, ca dreptul de candidare să-l exercizeze numai alegătorii din respectivele cercuri, fără ingerința comitetului central al partidei române promițând că nu va face nici un fel de influență la candidare, nici directă nici indirectă prin organele sale, făcând totodată angajament reciproc a sprigini pe candidatul român cu programul dela Sibiu fie cu ținuta opozițională, fie guvernamentală dară în recompensa acestui serviciu, Românii să fie obligați a da voturile lor pe deputații guvernamentali, în toate celelalte cercuri electorale din comitat.

Raportorul după aceasta spune, că comisiunea s'a pus în contact cu comitetul și șefii partidei opoziționale moderate din comitat, dela cari au primit răspunsul, că ved bucuos pe români intrând în acțiune

cu ei, contra guvernului actual, și fără a se atinge de programa partidei naționale române, ori a pretinde fuzionarea românilor în partida lor, dînsii vor lucra pentru reușirea candidaților români, opoziționali în trei cercuri cu mijloace morale și legale neavând alta pretensiune decât aceea, ca reciprocamente românii să spriginească cu voturile lor pe candidații opoziției maghiare în cercurile unde au candidat dînsii.

În urmarea acestui raport oral făcându-se desbateri mai lungi *M. B. Stănescu* face următoarea propunere:

„Comitetul enunță drept atitudine față de alegerile de deputați dietali de acum a desvolta activitate cu program opozițional în contra regimului actual, având a sprigini moral pe candidații opoziției maghiare de ori care nuanță în acele cercuri, unde partidul național român, nu-și va pune candidații sîi.”

Ioan Beleş face contra propunere pentru a intra pe lângă susținerea programelor naționale dela Sibiu în partidul guvernului, și pe baza aceasta să procedăm la candidare. Iar comitetul cu 11 voturi, contra 5, și două abțineri, primește propunerea făcută de *M. B. Stănescu*.

În urma acestora nu se rămâne decât a ne aduna tot sub unul și același steag al solidarității naționale și a ne folosi de cel mai stănt drept, dreptul de alegere, conform intereselor noastre grupându-ne în cercurile *Radna*, *Boroșineu* și *Josășel* pe lângă candidații români naționali, iar în celelalte cercuri pe lângă candidații opoziționali moderate.

Candidații comitetului sunt: în cercul *Boroșineului* *Mircea B. Stănescu*, în cercul *Radnei* *Ioan Moldovan*, ear în cercul *Josășelului* persoana adusă în combinațiune nedeclarând că primește candidarea, subsemnatul au făcut provisiune cu *Dr. Georgiu Popa*.

Arad, 19/31 Maiu 1884.

<i>Nicolae Philimon,</i>	<i>M. B. Stănescu,</i>
<i>Georgiu Telescu,</i>	<i>Dr. Ioan Pap,</i>
<i>Dr. D. Magdu,</i>	<i>Ioan Câmpian,</i>
<i>Georgiu Venter,</i>	<i>Ioan Moldovan,</i>
<i>I. Truția,</i>	<i>Aurel Suciu,</i>
	<i>Vasilie Mangra,</i>
	notariul comitetului.

Reiese din aceasta nu numai că *fișpanul* de azi pe acea vreme pacta cu Românii, ci că și *fișpanul d'atunci* pactase. Când sunt adică la strimtoare, Ungurii stau de vorbă chiar și cu *aderenții programului dela Sibiu*.

Strimtoarea aceasta însă nu se poate produce prin pasivitate, ci numai dacă și în viitor vom face ca atunci: să intrăm în alegeri, să nu lăsam, ca azi, poporul pradă tuturor vinătorilor străini după deputație, ci *fruntașii români să caute a fi pretutindeni stăpâni pe sufletul alegătorilor români*.

Să-i vezi numai atunci pe *d-nii Urbán* și *Vásárhelyi* cum se vor muia, cum vor recunoaște eară că și Românii naționaliști sunt buni patrioți și vor căuta să intre la tocmeală cu ei. . . . Se înțelege, rămâne ca fruntașii români să tragă învețăminte din cele păite și să se cugete bine cu cine să stea de vorbă.

O învețătură avem deja și până acum: ca să-I facem să recunoască

dreptatea noastră, trebuie să ne arătăm tari!

Ear dacă la 1884 am fost așa de tari încât și oamenii stăpânirii și opoziția a pactat cu noi, pentru viitoarele alegeri să ne strângem atât de bine rindurile, încât să nu ne pese nici de *apponyști* d'atunci, acum ajunși la putere, nici de alții, ci să ducem la biruință, împotriva tuturor, steagul național!

Consistor plenar. Măne Sâmbătă se va ține consistorul plenar al Dieceset Aradului, sub presidenția *P. C. Sale protosincelului I. I. Pap*, nou alesul episcop.

La ordinea zilei vor fi mai mult de afa-ceri importante. Astfel numirea de *protopop* în cercul *Radnei*. Credem a fi bine informați când vestim că numit va fi *dl Procopie Givulescu*, preot în *Curțici* și ajutor referent la senatul bisericesc.

De asemenea se vor lua dispoziții în vederea nouilor alegeri sinodale: se va hotărâ și a alegerii și a scrutinului și se vor numi comisarii de alegeri.

Lupta din Dieta.

Stăpânirii îi merge destul de rău în Dieta. *Kossuthiștii*, de astă dată, așa se vede, nu s'au lăsat să fie miluiți de *Szell*, ci cu adevărat s'au așternut pe muncă și luptă grea. În fie care zi ei vorbesc ore întregi, așa că proiectul de lege militar nu se poate discuta și cu atât mai puțin vota pe ziua de *1 Martie*, cum socotea stăpânirea.

Urmarea acestor lupte a fost că asen-tările s'au amânat. Ele nu pot să înceapă la *1 Martie*, după-cum era planul, ci și pe *1 Aprilie* cu greu se va vota legea în virtutea căreia să se poată face recrutarea.

Maî ales că în Dieta discuțiunile devin tot mai înverșunate. Astfel în ședința dela *25 c. Barabás Béla* a mers până acolo cu *indrâsneala*, încât s'a legat și de persoana *M. Sale*. Azis anume, că *M. Sa* nu vrea să țină socoteală de dorințele poporului maghiar, ci își vede numai de interesele dinastice cari tot mai mult se încruciează cu planurile Ungurilor.

Dacă asta va merge tot așa, azis *Barabás*, *kossuthiștii* vor pune și ei întrebarea, dacă rege ungar poate fi împăratul unui stat străin, capul unei familii domnitoare care de Unguri își bate joc și i folosește nu mai să tragă de pe ei soldași și bani.

Cu alte cuvinte: *kossuthiștii* amenință. Se înțelege însă, că nimeni nu ia în serios amenințările, ci mai ales la *Viena* se știe că dacă opoziția unguerească face greutăți, este numai pentru ca să înlesnească guvernului a stoarca concesiuni în armată.

La un moment dat chiar se vorbise că opoziția va fi desarmată, venind guvernul cu oare-cari concesiuni. *Viena* nu se lasă însă, ci tocmai partidele din Austria au întărit poziția *Curții* față de Unguri, pentru-că dincolo, ori-cât sunt de înverșunate luptele dintre diferitele neamuri, când a fost vorba de armata împărătească, toate au pus neceazul la o parte și au votat tot ce împăratul cere pentru ostire.

Dacă Dieta din Budapesta va urma cu atitudinea ei de acum și va face pedeci, se va ajunge deci cel mult la — căderea gu-

vernului, dar de armată nu-și va putea bate joc nimic. Cu atât mai puțin va fi îngăduiți să-și bată joc kossuthiștii, cari dacă fac pe grozavii, nu e pentru-că li-ar fi milă de popor, ci pentru-că ar voi ca și armata imperatească să fie întrebuintată întru desnaționalizarea noastră. Ei nu vor o armată a tuoror neamurilor, ci în Ungaria numai ungurească, car dincolo, peste Leitha, cină potopul, lor puțin le pasă.

Noroc că nu ei singuri au cuvântul!

Adevărul străbate!

București, 25 Februarie.

În București apare, din Noimvrie a. tr., o foaie ungurească, „Bukaresti Magyar Ujság”. Directorul ei, preotul Holló János, misionar al societății „Szt. István”, a venit în țeară cu misiunea de a organiza pe Ungurii emigrați în România biserică și naționalicește, și a-i „salva” de perirea națională ce credea că-i amenința din partea Românilor. Bine înțeles, că el a venit în București saturat de ideile șoviniste ce sunt la modă în patria lui. În sensul acestor idei și-a și început activitatea publicistică. Din tonul foaiei tale se vede că el e pregătit de luptă aprigă contra Românilor, cari apără, persecută și desnaționalizează pe bieții Unguri. Era dar la început destul de răboinic, destul de agresiv și avea aerul că mari primejdii este chemat să învingă!

Dar abia după o jumătate de an s'a schimbat cu totul. Fumurile șoviniste, pentru cari în București lipsește ori-ce teren, s'au evaporat dintrinsul, și acum, având vederea limpede, a înțeles că toate apăsările și persecuțiile contra cărora a venit să lupte, nu există, și nici o primejdie nu este de învins aicea.

A înțeles și mai mult. A înțeles că dacă este vre-o primejdie la mijloc, primejdie care amenință și pe Ungurii din România, și pe cei de acasă, aceasta vine numai dela orbul șovinism, al presei și politicianilor din Budapesta.

În consecuență, ziarul ce a înființat, nu mai luptă contra Românilor, dar luptă contra șovinismului din patria sa mamă!...

Și nu se va îndoi nimenea, că această metamorfosă s'a petrecut fără nici un fel de ingerență din partea Românilor. Nimenea nu s'a ocupat aici de dl Holló și misiunea sa, nimenea nu se interesează de ceea ce scrie și publică, necum să poată fi vorba de ingerențe, de presiuni, intimidări, sau chiar procese de presă și altfel de persecuțiuni.

Va să zică adevărul străbate chiar și în sufletele ungurești, îndată ce sunt scăpate de obsesiunea șovinismului!...

Este bine și pentru cititorii Dv. să știe acest lucru, și drept dovadă despre exactitatea lui, vă trimitem aici, în traducere verbală, următorul articol, apărut în pomenitul „Bukaresti Magyar Ujság” dela 22 Febr. a. c.

„În România își câștigă pâinea în permanență mai mulți de 150.000 Unguri, pâine care acasă nu o găsec. Unde se află în grupe mai mari, pot forma societăți, și dacă au mijloace, pot sa-și țină și școli și biserici; ni menea nu-i conturba că sa nu trăiască ungurește între pereții societăților, școlilor și bisericilor lor.

Va să zică nu-i merge rău muncitorului ungur în România, unde sunt binevezute și nișințele industriei și comerțului unguresc, ba nu numai binevezute, dar chiar cu mai multă simpatie întâmpinate decât ale vechilor state industriale și comerciale.

Din toate aceste ar trebui să con-

cludem, că în Ungaria este întâmpinată cu recunoștință buna dispoziție a României față cu Ungurii emigrați și față cu interesele economice ungurești, și că i-se exprimă mulțumită pentru aceasta. Dar tocmai contrariul se întâmplă: ziarele ungurești nu conțin a publica știri defavorabile României și fel de fel de atacuri nemotivate.

„De câte ori apare câte o asemenea știre în foile din Budapesta, Ungurii din România au zile rele. Nu pentru că aici i-ar face cineva răspunzător pentru atitudinea presei din Budapesta, și i ar lăsa să simțască mânia Românilor, nu aceasta nu se întâmplă, dar au zile rele, pentru-că îi doare și se rușinează în sufletul lor că foile patriei lor sunt atât de neînțelese față cu țeara, care lor le arată atâta ospitalitate.

„Ce voesc ei din Ungaria? Dacă sunt atât de scurți vâzătorii în viitor, în cât apropierea nu li-se pare urgentă, pentru ce vor dușmănie? Ce folos ved în aceea, că neîntrerupt omoară, prin ura lor, ori-ce simpatie către Unguri?”

„Cine va avea folos de aici? Ungurii cari trăiesc în România? Sau industria, comerțul, politica ungurească? Și care e cauza acestei grozave uri? A greșit România contra Ungariei? Este aici vre-un curent anti-maghiar, dacă nu se provoacă din cealaltă parte? Nici vorba de așa ceva! Opinia publică ungurească pleacă dela prejudecări și presupunerii greșite, le vede toate în lumină falsă, câte se petrec aici sau nu le vede de loc, și este imposibil a o capacita să vadă adevărul. Ca și când și-ar fi pierdut vederea!

„Nu este fără interes a spune, că foile ungurești, cari meru atacă, au intrare liberă în România, d. ex. „Magyar Szó”, pe când presa română, indiferentă față cu trebile ungurești, este cu totul oprită a intra în Ungaria. Dacă în adevăr ungurul ar fi urgisit aicea, nu s'ar fi oprit de mult intrarea în țeară a celor mai multe foi ungurești?”

„Suntem convinși că foile ungurești sunt de bună credință și numai din lipsă de orientare atacă România, și tocmai de aceea le rugăm, în numele iubirii patriei ungurești, să și dea silința a cunoaște adevărata stare a lucrurilor și a fi drepte! Noi cari trăim aici în mijlocul națiunii românești, vedem că atitudinea anti-românească a presei ungurești strică foarte mult Ungariei, că-i sacrifică simpatiile și poziția economică, fără ca să-i câștige în schimb alt-ceva. Și pe lângă că-i vatămă grav interesele, mai păcătuiește și în contra dreptății!”

Alegeri banffyane.

În ședința de Joi a Dietei maghiare s'a adus vorba despre chipul cum s'a făcut alegerea dela Ceica. Kossuthiștii au cerut ședință cu escluderea publicității, pentru-că cele-ce au avut să spună sunt d'o gravitate mare. S'au avut anume atâtea să des-tăinuască, încât cearta a ținut dela orele 10 n. d. amezăi până la 3 după amezăi.

Cel dintâiu a vorbit Barta Ferencz. El a arătat că alegerea din Ceica s' a făcut întocmai ca pe vremea lui Banffy. Solgăbiraiele au dus poporul la vot cu puterea. Îndeosebi a terorizat solgăbiraul Markovici Károly, care cu ajutorul geandarmilor ducea oamenii cu sila în partidul guvernamental; astfel 44 căruțe pline cu alegători, formal au fost escortate. Biroul de alegere a respins apoi 280 votanți cari nu știau să pronunțe numele candidatului kossuthișt Adorján.

Gabányi, care ca și Barta a fost la Ceica, zice că așa „porcării electorale” n'a văzut nici pe vremea lui Banffy. Alegătorii erau cumpărați ca marfa.

Tot în acest ton a vorbit și Molnár Akos.

Guvernamentalul Telegdi József spune însă că oposanții exagerează și că dacă e vorba de cumpărarea voturilor, apoi kossuthiștii să tacă, de oare-ce ei numai cu bani au lucrat.

A vorbit apoi Széll, care a zis că la ori-ce plângere telegrafică a primit, a luat măsură de îndreptare. Solgăbiraiele nu putea să le îndepărteze însă dela alegere, căci trebuia să fie cine să susțină rinduală.

Opoziția a făcut un sgomot grozav când a vorbit întâiul ministru: strigau toți și isbeau în bănci. Minute întregi Széll n'a putut să ajungă la cuvânt.

După toate probabilitățile, alegerea aceasta va fi protestată.

Din Reșița montană.

Spectabilul Domn d'Ele Vaux Bela, protopretorele cercului Reșiței, cu ocaziunea împlinirii postului, de jude com. învătă la 5 Faur n. a. c. spre uimirea tuturor s'a prezentat și în mijlocul unei liniște de necrezat, a condus actul alegerii fără asistențe de gendarmi, ce s'a usitat a fi de față la asemenea cazuri. —

Dacă luăm în considerare că Spectatul D sa, pătruns de binele și interesele publice a le poporului aparținător cercului Reșiței în fruntea cărora are fericirea a sta de vr'o câteva luni, provăzută cu armele unei conștiințe liniștite și a bunel voinește de a efectua actul alegerii conform receririlor nobilei misiuni a Spectat. D sale, și a dorinței majorității absolute a poporului, zic considerându-le toate acestea nu ne putem mira dacă Spect. D sa a aștat de bine și consultat a se prezenta și conduce actul alegerii fără gendarmie.

O astfel de alegere nu s'a pomenit de multă vreme.

Decurgerea în mod atât de înălțător a alegerii din chestiune ne îndreptățește a deduce cu toată pozitivitatea că acolo, unde nu se ved prospecte a se putea agita cu aceeași în contra unei dorințe generale, de oare-ce dorința generală e firm decisa a satisface dorinței legale și juste a majorității absolute a poporului, nici un pas nu se va face în acest respect.

Tot tacticii și bunăvoinei domnului pretore e a se atăba și deosebire ce s'a putut observa între alegerile agitate din anul trecut sevărite în Reșița rom. cu ocaziunea restaurării reprezentanței și antiației comunale la cari au fost concentrați până la 20 gendarmi; și între alegerea de jude comunal sevărită în 5 l. c. sub conducerea Spect. Domn Protopretore actual.

Actul alegerii de jude comunal din 5 Faur n. a. c. s'a săvârșit în modul cel mai laudabil.

După alegerea bărbăților de încredere Domnului Protopretore — carele cum se vede de mai înainte a sondat terenul și a aștat dorința majorității poporului — după ce a făcut cunoscut că folosindu-se de dreptul ce i-l acordă legea — candidaază la postul de jude comunal pe Costa Pățșan, Mihai Miarcea și George Pățșan, poporul satisfăcut cu candidarea unanim proclamă pe Costa Pățșan, ear Domnului Protopretore, văzând unitatea de păreri îl declară de ales și după depunerea jurământului îi și predă sigiliul comunei. —

La vorbirea bine potrivită a Domnului Protopretore — în carea cu deosebire a accentuat că dorința noastră cea mai de căpetenie a Spect. D sale e: menținerea păcii și a bunel înțelegerii în comunele aparținătoare cercului pretorial reșițan — veteraniul și binemeritatul domn George Nicolaevici, în numele corpului reprezentativ și a alegătorilor îi răspunde mulțumindu-i pentru bunăvoia manifestată față de interesele comunei și în special față de dorința alegătorilor referitoare la candidarea făcută.

Între strigăte de „să trăiască” părăsise apoi Spect. D sa locul de alegere petrecut numai de binecuvântarea poporului și de conștiința liniștită că și-a făcut misiunea conform dorinței generale.

Satisfăcut până la extremitate de un așa succes, o parte din popor trece drumul, la locuința nou alesului jude comunal unde a fost tratat cu alvâlcu (șidomagu) îndatinat, iar o altă parte tot spre acest scop în frunte cu domniul notari și alți din înțeligință merg la ospătăria d-lui Petru Doja, unde între sunetele armonice a le muzicii își petrec cinstit până seara.

Din acest incident să impune de sine relevata duor momente foarte importante. Poemul să referețe la persoana neobositului apărător și luptător al intereselor poporului a d-lui G. Nicolaevici.

Meritele D-sale — între multe altele — le documentează în modul cel mai evident imponentul edificiu al casei com. precum și fundațiunile com. create și augmentate de stimat D sa în restimpul de 18 ani cât i-a fost posibil a ocupa postul de jude com. până la abdicarea de bună voce a D-sale, efectuită înainte de asta cu 3 ani.

Recunoștința poporului față de D sa, va fi de o potrivă în inimile tuturor locuitorilor reșițani fără deosebire de națiune.

Al doilea moment să referețe la persoana noului jude com. care tot pe timpul d-lui G. Nicolaevici în decurs de 16 ani ca cassari com. la olaită au adunat, păstrat și pus ban pe ban până a adunat sumă de mil de florenți, din carea s'a ridicat pomposul edificiu al casei com. din Reșița-rom.

Știma și încrederea noului jude com. a d-lui Costa Pățșan e în popor așa de mare, că cu bucurie e văzut de ori și ce locuitor reșițan fără deosebire de naționalitate.

E rar a vedea așa persoane și încă în așa mod stimulate de conlocuitorii aceluiași comune.

Neprecupatul.

COLECTA.

Pentru biblioteca „Casei Naționale a mai contribuit:

Suma precedentă Cor. 472.04

George Dogaria, preot, Lăpsna Cor. 2.—

Total . Cor. 474.04

În fața alegerilor.

În ședința de mâne a consistorului aradan se va ficsa data alegerilor sinodale.

Și până să putem face cunoscut cititorilor nostri ziua alegerilor, putem spune în încredere prietini nostri din Consistor și Sinod nu urmăresc decât binele bisericii și școlii române. În înțelegere cu viitorul episcop, vor să pună capăt rețelilor ce bântuie eparhia Aradului.

Poporul, care ni-a stat în atâtea zile grele la spate, fără îndoială, și de astădată se va înșira sub steagul ce-l vor desfășura prietini nostri.

Tocmai de aceea vestim din vreme și rugăm pe toți cei cari, bisate, au sprijinit candidatura amicilor nostri, ca să nu se lege nici pentru viitoarele alegeri de cât tot cu aceia dintre prietini nostri cari cor li-a dat votul în trecut.

Nu mai așa umăr, la umăr, vom pute duce la deseversită isbândă cauza dreaptă.

Prietini nostri, membri în Sinodul trecut bine înțeles, vor candida și în viitor.

Poporul să-i sprijinească, pentru-că numai bunăstarea poporului o urmărim cu toții.

Din străinătate.

Ziarul „Figaro” este întemeiat pe acțiunii. Zilele acestea acțiunii au ținut adunare generală, la care gerantul a prezentat bilanțul. S'au încasat 2,984,910 fr. 10 ct. S'au cheltuit 2,533,874 fr. 76 ct. (Redacția a costat 696,255.29 franci). Venitul curat al ziarului „Figaro” în cursul anului 1902 a fost aproape o jumătate milion de franci, ear adăugând aici și cele 100/0 date gerantului, cari s'a pus la cheltuieli, venitul curat al acestui mare ziar întrece suma de 1/2 milion.

Dela sate.

Sinodul nostru parochial din frun-
tasa comună Socodor — în ziua de
26 Ianuarie v. a. c. a purces la re-
șterarea corporațiilor bis. pe noul
censu de 3 ani: 1903, 1904 și 1905
alegându-se în reprezentanțele bis. ca
și până aci tot bărbați, cari au la
îmbă prosperarea parohiei noastre!

Ca de obicei, ședința sinodului
a precedat invocarea Duhului Sânt
postificată de dl părinte Aureliu Varga,
iar după aceasta imediat s'a purces
la constituirea sinodului: președinte
natural păr. Gavriță Lazar cand. of.
par. iar ca notar: dl inv. Ioan Crișanu
și Mihail Ardelean cu George Muscanu
ca membri de încredere.

După deschiderea ședinței din
partea prezidiului în locul prim, con-
form ordinațiunii mai înalte, s'a pus
spre cenzurare și aprobare sinodului
pe față socoțiile bis. de pe anul de
gheștiune deja expirat.

Se cetește inventariul bis. din
care — la fine se constată, că ave-
rea proprie mobilă și imobilă a bise-
ricei se evaluează la suma de:
133.770 cor.

O frumoasă sumă e aceasta ce
la partea preponderanță constă din
realități: pământuri etc.

De aici apoi își are noima și
frumoasă sumă de: 26.128 cor. ce
sigurează ca venite în rubrica per-
cepțiilor din rațiociniul bis.

Spesele din acest rațiociniu ating
suma de: 8117 cor.

Inventariul școlar dă suma de:
28.810 cor. iar rațiociniul școl. 6170
cor. cu suma percepțiilor și 5295 cu
cea a erogațiilor, cari până aci
expuse toate s'au cenzurat și aprobat
înocmal și fără observare!

În consecința întregul avut al
parohiei întrece suma de preste:
132.000 cor.

Ca biserica noastră dispune de
acest frumos avut în altă nu-și poate
avea explicarea decât în aceea, că
ceia cari au reprezentat interesele
bisericești au fost oameni trezi și
energici, și mai ales dacă luăm în
socotină, că înainte de aceasta cu
vre-o 10—15 ani averea ei toată
facea abia a 6-a ori a 7-a parte din
cât e azi!

Cu referința la alegerea mem-
brilor comitetului par. acestia — la
provocarea prezidiului G. Lazar, că
au ar fi bine să se aleagă membri
ca aci s 3 ani — aceia s'au ales cu
acelamațiune și asta s'a efectuat la
sforința sinodului conform dispozițiilor
facute de intru fericitul de pie me-
morie, eruditul nostru, fost episcop
Iosif Goldiș acum încă 3 ani, ca adevă-
după cum e la noi 3 parochii, în co-
mitet fie-care parochie — proporțional
să-și aibă reprezentanții respective
membri săi.

Membri aleși sunt: domni preoți:
Gavrița Lazar, Aureliu Varga, apoi
Ioan Tăpoș, Mitru Mureșianu, Teodor
Iancu, Floria Unc, Gavrița Indrican,
Teodor Barna, Petru Goldiș, Lica
Mericilă, Simion Negrea, George Gi-
gău, Pavel Marcu, Stefan Unc, Petru
Berariu, Ioan Chirila, Ioan Muscanu,
Stefan Puica, Mitru Dehel, Petru
Gura, Petru Vorindan, Stefan Barna,
Simeon Ardelean, Ioan Gicău, Mihail
Ardelean, Ioan Mladin, Vasile Adoc
al lui Ioan, Ioan Sferciță și Floria
Barna.

Epitropi bis. a devenit aleși, ca
epitrop: Ioan Otavă al lui Toma, și
al doilea reales cântărețul Simeon
Paguba.

Perceptor cultural a rămas cu
acelamațiune tot fostul Ioan Sabău

pe care îl cunoaștem ca om energetic
și Gavrița Ardelean, Petru Goldiș și
Ioan Chirila ca membri la sinodul
protopopesc.

În fine s'a constituit și com. par.
alegându-se ca președinte dl preot Au-
reliu Varga, care încă și cu alt
prilej a arătat că se interesează de
cauzele noastre bis. școl. — ear inv.
Ioan Csișan ca notar.

Socodorenii sunt oameni trezi și
cu minte și când vorba e de a face
ceva lucru bun și știu face lucru
cu minte, — dar să nu-l laudăm —
faptul e, că din sinul lor au eșit și
bărbați, cari au fost nu numai fala
lor ei și a neamului!

Numai prin frație nevoile vor
dispărea văzând cu ochii!!

Socodor, la 10 Februarie n. 1903.

Bujezanul.

O învingere strălucită a Românilor.

Fenlac, Februarie.

Comuna Fenlac din comitatul Timișorilor,
e comună mare din cercul Aradului-nou, —
numără peste 800 ure. case, și peste 3000
suflete locuitori, din cari două părți sunt ro-
mâni, și a treia parte Sârbi, cari nu posed
limba lor maternă, ci în familii, ba și în afa-
cerile lor bisericești școlare pertractează tot
în limba română; aceasta comună deși cu
majoritatea română, totuși a fost supusă sub
jurisdicțiunea sârba timișană, acum despăr-
țindu-se a trecut la jurisdicțiunea diocesană
arădăună.

În aceasta comună elementul sârbesc
din strămoși au predominat, precum la co-
muna politică, nu alt-cum și în cea biseri-
cească, dară tocmai în prezente prin con-
ducere bine calculată, energetică, a iubitului
nostru paroch. Moise Babescu sub a
cărui conducere și vorbiri esențiale, au strins
rindurile românilor, împreună cu secre-
tariul lui învățătorii Savu Serdineanțu și
Traian Tabic, au adus o strălucită învingere
a românilor cu reprezentanța și armata co-
munită. — Dumnezău nu este șor a răpi
un lanț care era cu toată țara legat de stâlpul
elementului sârbesc din strămoși, spre care cu-
getau că au pretensiune diplomatică, dară
românii cu legea îl rupsără.

Adevărat că au fost o tărnie sufletească
în unu român, cari amăgî prin sârbi ca
să rupă lanțul românilor, sârbit iau pus în
țedulele lor numele, dară de minune și
virtute, că respectivi, totuși au votat
contra numelui lor cu românii; bravo Ro-
mânilor, văși aștat virtutea strămoșească,
caracterul, și te cunoști pe tine. Cu onoro-
amintim numele acelor bravi români, cari
sunt: I. Lipovan, nepotul valorosului E.
U. gurean advocat din Timișoara, precum
și Iosif Miloșu, și Todor Frăoane român
verde ca stejrarul.

Era ceva impunător și înălțător de suflet,
când în ziua de alegere în fruntea multimei
poporului român, era iubitul nostru preot
M. Babescu, încunghiat de învățătorii S.
Serdineanțu și T. Tabic cu fruntașii popo-
rului cari împărțeau curajul în popor prin
sufletul și protestul și ai dl preot pro-
topopescului din Aradului-nou Schăfter; — ca-
ruia îl închinăm salute de stima pentru im-
parțialitatea și dreptatea împărțită legalmente
poporului român cu dreptul majorității și legal.

Și așa străduitor și legalmente s'au ales
de jude doritul majorității poporului, un
fruntaș român Ioan Ristia, jude primar, con-
silier I. Oltean, P. Bixeu, L. Miloș etc.

Dară ce este rezultatul învingerii ro-
mânilor, că cel mai de frunte sârbesc din co-
mună, George Fenlacy, care unuic posedă
limba sârba în comună, a trecut pe partea
română, ba au și scris comitatului român,
o declarație în limba română, care o de-
scriem aci în copie, ca corpus delicti: „Onorat
comitet confesional român, vă aduc la cuno-
ștință, că nr. 371 Fenlacschi George 3 lanțe
pământ nr. 696 Botics Mihaj recte Boată, 2
lanțe pământ la confesia română trecem; —
Fenlacschi György m. p. care ca act se află
la oficiul par. roman.

Numai acum vedem nou, rezultatul
roadelor ostenelelor șprintelului nostru ade-
vărat păstor sufletească M. Babescu, cea muncit
în 30 ani, cam învins cu despărțirea bise-
ricească, și acum cu învingerea lumească,
în administrația politică comună; — a

muncit și ostent în agrul poporului român,
încă cu părinții noștri și iau trecut multe
siroae de asudări pe față persecutat de cel
străin și rău dar acum cu fi aceluia demni
iau ajutat Dumnezău.

Estă un preot și un păstor adevărat
care și pune sufletul pentru ei și e exem-
plar traiul domniei Sale, cel bun și părintesc
cu învățătorii locali, pe cari îi privește ru-
cu dispreț, opunător, ci cu suflet bun de
părinte și păstor, nu alt-cum și cu poporul
în astfel de măsură, limbă fiște-căruia după
merite plata meritată, dar noi în beste și face
dreptate, căruia îl închinăm o mulțumită
smerită și pe aceasta, cale dorind ca mai
multe comune să se bucure, de un astfel
păstor adevărat și iubit.

Fenlac, 6/19 1903.

Fruntașii poporului român.

Area Salgăjan, Mivku Boate, Steva Boate,
Cosman János, Petru Karabas, Ioan Oitcan,
Lazar Miloș, Nicolae Oitcan Petru Biro Mănuși,
— Edecs, Lerdan Ievren.

Un preot vrednic.

Ca celea mai multe comune românești,
așa și comuna noastră e seracă. Bag seamă
așa ne este poauă croit românilor, de a fi
mai săraci. Biserica ni foarte slabă. Ezi-
dită de pe vremea lui Noie și făcută de
un oare-care maistor strică. Se vede că pe
acel timp comuna n'a avut conducători buni,
ca să fi luminat poporul; căci pe acea
vreme oamenii erau în stare cu mult mai
bună decât azi și ar fi putut edifica o bi-
serică mai frumoasă și mai frumoasă ba și
la un loc mai potrivit. Atăcată fiind de
multe vremuri grele și fiind zidită și din
material slab și rău, azi abea mai stă pe
picioare. Tot astfel stăm și cu școala. Făcută
și ea de un oare-care maistor strică. Ezi-
dită fără formă și ce e mai mult într'un
loc de totulul rău.

Actualul preot a ajuns cam târziu aici,
tocmai când poporul deja sărăcise; căci e
lucru evident, că de ajungea aici cu 15—20
ani înainte de aceasta, când adevărat poporul
era în stare bună, de sigur că azi comuna
ar avea atât biserica cât și școala de învăț,
ba ar dispune și ar avea atât biserica cât
școala fonduri frumoase.

Dar bag seamă și dl preot actual
ni este croit de a suferi și de a ne căji mult.
Căci ce necaz mai mare ni trebuie unuic preot
conștiințos cum e și dl Dudulescu când
vede că azi mâne nu mai poate intra în
biserica; ear școala de o potrivă nesufe-
ribilă; și când vede că poporul e neputin-
cios și nu vrea să contribuie nici măcar cu
un filer pentru biserica și școala? Căci bine
știm că poporul e stricat și numai de plată
nu vrea să a dă; căci amenință că se va
face pocăit, unit și multe de acestea bazaceni.

Ei așa cred, că mai mare necaz nu
trebuie. Cu toate aceste triste stări, la stă-
ruința vrednicului preot azi biserica dispune
aproape la zece mii coroane. Asamenea a
făcut și pentru școala un fond care abea
de doi ani ce l-a înființat totuși dispune
aproape la 100 coroane. Cum totuși a
făcut atât bani, e treaba dlui preot.

Disponând biserica de atâția bani, la
primăvară se va edifica școala nouă și
după-cum zisei și mai sus că școala actuală
e zidită pe loc rău, ear comuna nici loc
acomodat pentru acest scop nu dispune, dl
preot a bine voit a dărui pentru acest
scop un intravilan în preț de 7—800 cor.

Fapta de sine se laudă, și ar fi foarte
bine, când ar avea câți de mulți imitatori.

Multe lucruri frumoase așa avea încă
de spus despre acest vrednic preot, dar
modestia lui nu-mi permite, căci nu sufer
la dă; că totuși am cutezat a spune și a
da publicității celea sus înșirate ca să se
și pe acesteia cale.

Miersig, în ziua Sf. Vasilie, Greg. și Ioan.

Iuliu Pagubă,
învățător.

Din America.

Pittsburg, 1 Febr. 1903.

(America de Nord.)

St. d-le Redactor!

La Pittsburg și în apropiere ne aflăm
peste 200 români. După două constatări,
o parte ne-am decis a forma o Reuniune
Română. Cu 1 Ianuarie 1903 am făcut pri-
mul pas, formând Reuniunea și alegând
conducător.

Reuniunea noastră o facem cunoscută
sub numele de „Vulturul” Reuniune Ro-
mână în America. Scopul Reuniunii noastre
e a forma o Bibliotecă și a păstra sămân-
țele naționale între Români aflați în
jurul ei. Aproape fie care grupă din naș u-
nile lumii aflate în America au reuniuni
și societăți prin cari cantă a și păstra limba
și obiceiurile strămoșești. Numele de român
e foarte puțin cunoscut până-acum, ear nu-
mărul nostru care până în timpul de față
a crescut binișoar ne impune a ne arăta pe
față sub numele nostru adevărat. Tricolorul
nostru e merit se fălăse în zile de sârba-
toare sub cerul liber alături de drapelul
puterniciei republicii Americane.

Români aflați aici încă unuic mult sau
mai puțin știm toți carte, timp de cetit
avem câte niște fle care zi. Dar ce să ce-
tim? Cărți românești nu găsim ear engle-
zește nu știm toți și chiar dacă am ști nu
voim să cităm românește. Am abonat foile
(ziare) săptămânale din Transilvania dar
aceasta ne e prea puțin, când ne sosește în
o seară le cetim cu anușari cu tot. Pen-
tru a ne putea găsi mai des unuic cu alți
Reuniunea va forma cu o parte din mem-
bri un cor și se va pregăti a putea da din
când în când câte un concert la care va
lovita toți români și pretenți lor. Concertul
va fi după împrejurări la început mai sim-
ple, dar cu timpul se va îmbunătăți câte
greați avem de întâmpinat nu le mai
scriem căci nu ne folosește la nimic. Fie-
care am plecat de acasă plini de viață și
speranță în viitor. Am trecut oceanu și am
ajuns la această țară depărtată. Imprejură-
rile ne-a ajutat pe unuic de azi suntem mul-
țumiți că am venit căci ne-am deprins cu
lucru și împrejurările de aici. Un altu rău
însă crește între noi și cu cât trece timpul
mai tare se agravează: suntem amenințați
a decădea moralicește. Avem între noi ti-
neri cari speră a se redolorea în patrie.
Cum nu va fi durere ca după un timp în-
dolențat de lipsă de această la redolere
va veni timpul morărește și cu unuic
ternă pe jumătate uitată. Ca să luptăm
contra acestui rău ne trebuie cărți și re-
viste române. Puterile noastre de și unite
de să dă sunt prea fragede pentru a ne
putea forma o bibliotecă din propriile no-
stre mijloace. Cu speranța în suflet că vom
găsi sprijin și inimă generoasă facem apel
la națiunea Română a ne da mână de aju-
tor pentru a putea păstra și în viitor limba
și obiceiurile strălucite cari ne-au fost atât
de scumpe până-acum.

Dați-ne cărți și vă vom fi recunoș-
tori. Fie-care român e rugat a ne încuraga
donându-ne oare cari cărți pe cari dăruș
poate le a cetit și acum le ține far' a be-
neficiu cineva de ele. Domni donatori sunt
rugați să scrie numele pe fila primă a
cărții cu aceasta re va înlesni facerea unui
registru de donatori.

Cărțile bine voite ale trimite la Admi-
nistrația „Tab. Poporului” de unde după
ce se vor strănge un oare-care Nr. ni se
vor trimite la America.

Cu speranță că apelul nostru va în-
duioșa inimile generoase,

Semnăm cu stimă:

Ilie Martin, președinte; Vasilie Bozo-
șanu, vice-președinte; Aureliu Lăpășat, se-
cretar; Ioan Bozoșan, casar; Dumitru V.
Graba, controlor; Veniamin Muntean, Ni-
colae Bozoian, Vasilie Braicu, Imilia Toma,
Ioan Chățian, Nicolae Gergel, Petru Brad,
Gheorghe Bărtușanu, Ioan Onic Varga, Ste-
fan Merges, Arata Varga, Achim Laza,
Traian Crocșos, Zoltan Musoiu, Zacharie
Andre.

Din Banat.

Onorată Redacțiune!

Jam, 24 Febr 1903.

În ziua de 7 Febr s'a aranjat în co-
muna noastră în ospătaria Fies Samuel un
concert împreună cu dans care a reușit
peste toate așteptările.

Toate punctele din program am fost
executate așa încât au stors aplausele ne-
stârșite ale publicului.

Indeosebi a plăcut mult monologul „Herșcu Bocegiul“ predat cu multă iscusință glumească de tinerul Iosif Cerdu și monologul „Baba Angelușia“ predat de I. Adam.

După concert a urmat dans care a durat până în zori.

La acest loc nu putem lăsa fără amintire recunoșcătoare numele domnilor Virgil Tapu comersant, care ostenește mult în interesul corului nostru; tot așa Rev. Domn protopop Filip Adam care încă ne dă tot sprijinul. Mulțumită ducem apoi P. On. Domn protopop Petru Corcan care a ținut și o cuvântare frumoasă cu ocaziunea aceasta și a delăturat toate pi-decile câte stăteau în calea propriului corului nostru.

Succesul material încă a fost îndestulitor încasându-se 72 cor. din care după detragerea cheltuielilor restul se va folosi pentru o cruce.

V-am scris pe scurt despre aceasta zi frumoasă și Vă rog să publicați aceste știri, ca ea să nu se șteargă mult timp din sufletele noastre.

Constantin Cerdu.

De pe Murăș.

Idea, de a aranja în acest Carnaval la Săvârșin (Soborsin) o petrecere curat românească, — a fost o idee foarte fericită și inițiatorii ei — merită laudă. Modul, de a împreuna frumosul cu folosul moral și material merită și mai mare laudă, ce cade toată asupra damelor române de pe Murăș, cari au arangeat această petrecere în favorul bisericii din Govâșdia.

După atâtea petreceri străine, de cari am avut parte iarna aceste în Săvârșin, — petrecere de aseară ne-a atins într-un mod atât de plăcut prin timbrul ei curat românesc.

„Ei copile! Azi veți dansa și pentru — biserică! (Destul am dansat în viață-mi pentru văduve și orfanii, pentru surdo-muți, ba chiar și pentru...), pentru biserică“ — mi încălzia inimioara apropiindu-mă de „Cerbul de aur“...

Ajuns la „locul cu norocul“ — localitățile otelului erau „destul“ de tixite de lume: un conglomerat pistrui și bizar în felul său; unghureni, ardeleni și lăcășeni din — trei unghiri...

Sala de petrecere, destul de spațioasă și decorată cu mult gust, era albită de lumina moale și feerică a lampelor de Auer, ear printre valurile de lumină, părechii-părechii de ochi frumoși și cuminiți străluciau de nerăbdare, de fericire... Dulce ră-

săreau „fluturei“ printre faldurile molatice ale costumelor naționale, chiar și bănuții gălbiori și găgalnicele mărgele fluturau mai ademenitor dintre albețea formelor rotunde...

Coborâtă a fost și laudă merită rugarea comitetului arangiator, ca damele să se presinte „într'un cât numai să poate în costume naționale! Și partea covârșitoare a publicului — o prea frumoasă conună de dame — grăbit a satisfăcea acestei dorințe.

Pe lângă frumetea și bogăția lor, — interesante erau costumele naționale și din alte motive. Situațiunea acestui orașel aduce cu sine faptul, că în costumele de pe aici aflăm motivele portului din diferite ținuturi, câte un fir două de mătăsă și arată portul de peste Murăș, cel din țeara ungurească; câte-o încrețitură făcută cu mult gust poartă în brul gingașului — pert săliștean și în fine vezi „chei“ și câte alte interesante mărunțșuri, — toate caracteristice frumosului port bănățnesc...

La un semn dat, taraful micuț, dar stralncitor de negru al „primașului“ din Săvârșin trage una „bătrânească“ și liu și sərbătorește se începe „Hora“, apoi mereu, se întinde în cercuri tot mai mari, tot mai vesele, tot mai încântătoare... Și în horă poți admira mai bine decât ori și unde toată frumetea pitorescului port național și prin dulcea legănare, tot farmecul ce împodobește drăguțele noastre Românețe... Ca o conună frumoasă, împletită din dalb flori... salbă lângă salbă... comori lângă comori..., hora stringe în rindurile ei toată primăvara, tot farmecul vieții...

Și joc după joc, veselie tot crește; câte-un Vals într'aripat, sau vre-o Polcă sburdalnică, sau vre-un quadrille cochet, — dau tinerimei „ocasiuni mai binevenite“ ca să înțeleagă și să fie înțeleși..., pe când la Ardeleană sau în vre-o Mazărică poți privi ca și într-o carte deschisă în ochii vorbăriti de fată mare...

Foarte bună impresiune au făcut „Căpitanul“ și „Mășinista“ din Govâșdia, care au mărșărit și plină de voinicie, cu consumabile frumos împodobite, dar în deosebi cu jocul lor sigur și precis. În frunte cu energicul lor vâtav (și cu simpaticul lor măietru!), ei au stors admirațiunea publicului, care i-a aplaudat des și în mod frenetic.

Tot așa și Bătuta și Româna; cea din urmă mai cu seamă s'a dansat cu multă măiestrie și a fost foarte bine primită din partea publicului, cu atât mai vârtos, că și prin părțile aceste e „raritate“. Îți era mai mare dragul să vezi țărâniștea într'un rând cu inteligența dansând cu atâtea dibăcie acest clasic dans.

Succesul moral al petrecerii a fost la înălțime, cel material încă a fost foarte îndestulit. Și pentru toate în primul rând, laudă întreită merită on. dame de pe Murăș, cari n'au cruțat nici o jertfă, ca această petrecere să fie cât să poate de reușită.

Dintre oaspeți am remarcat inteligența română din Săvârșin și jur. Bine reprezentată a fost Vărădia cu drăgălașele-i Românețe, (dintre cari — între noi fie zis! — cu tot dreptul, cea mai micuță a fost cea mai — drăguță!) apoi Govâșdia cu dansatoarele-i iscusite și cu frumozii ei căluger; în fine de prin părțile Lipovet, Făgetului și Aradului, din Lalasini, Conop, Birchiș, Căpolnaș, de prin satele din jurul Săvârșinului, ba chiar și din părțile Dobret. Numărul prea frumos de preoți încă nu-l pot trece cu vederea...

Doritorii de conveniri românești, — indeosebi pentru scopuri atât de frumoase ca și al acestor petreceri — în zori de zi neam despărțit, deplin mulțumiți și satisfăcuți în asteptări.

Ce privește drăguțele noastre coconițe, sunt convins, că obosite de dans și fermecate de cele mai plăcute suvenirii au plecat dela petrecerea de aseară. Șăgalnicul sburător și-a arătat și aici puterea săgeților lui, furând pacea din feciorelnice peptui și arzând atâtea buze rumenitoare cu vâpăia mistuitorului foc al iubirei...!

Bănățanul.

Sfat de urmat.

Nu pentru școală, ci pentru viață învățăm. Frumoasă învățătura ne dă acest principiu și fericit să poate numi acel bărbat, care a înțeles pe deplin cuprinsul înțelept al acestor cuvinte încă în timpul cât a stat pe băncile școlii. Pentru-ce? Pentru-că omul pășind în viață îl întâmpină cele mai multe greutăți și mai ales omul lipsit de învățătura are de a purta lupte îngrozitoare în viața sa. Pentru-ce să nu încungiurăm noi ceea-ce putem? Foarte ușor de încungiurat, dar durere, că partea cea mai mare din poporul nostru susține că numai acel om își va putea ajunge scopurile sale mărețe, numai acel om va putea delătura dela sine toate greutățile, care s'a putut împărtași de fructele cele dulci ale învățării; pe la școale mai înalte, este adevărat dar nimeni să nu fie de credința aceea, că fructele învățării și-le poate câștiga omul, numai în timpul cât stă în școală, deoarece-ce cunoștințele câștigate în școală nu sunt în-

deajuns omului, ci ele servesc numai ca un început. Precum este fundamentul casei pe care se razimă toată edificarea, tocmai așa este și acel început, adică începutul învățămîntului.

Deși fiecare părinte trupesc și sufletesc să se îngrijască, ca copiilor să li-se pună un fundament bun, ear de-aiel mai departe ei sunt îndatorați ca pe lângă cunoștințele primite în anul cel dintâi a-și îmbogăți magazinul lor intelectual.

Precum sirguincioasa de albina sboară din floare în floare spre a-și aduna miere, întocmai așa și omul căruia îi stă deschisă cartea cea sfântă, numită altcum și mama „Natura“ din care de icl și de colé poate să și adune câte ceva folositor.

Iubiților cetitori! ca să puteți fi pe deplin convinși, că omul și afară de școală poate învăța, eu vă voi aduce un exemplu și anume: Un eremit evlavios a fost cercetat în peștera sa de un domn mare; ear conversarea eremitului cu Domnul făcu pe acesta să cugete, oare pela câte școale înalte a umblat acest bătrân, până și-a adunat atâtea cunoștințe? și zicând să-i arate cărțile, bătrânul acesta a prins pe domnul de mână și l-a condus afară din peșteră; arătând cu mână pe pământ și ceriu apoi zicând: Eu am avut numai o carte din care am învățat și învăț și astăzi, acea este cartea cea mare numită, și „Natura“.

Deci cred că fie-care după-ce a cetit cu luare aminte acest exemplu frumos, va fi pe deplin convins, că omul și afară de școală se poate perfecționa.

Ce credeți: ce este mai mult decât învățătura, chiar în viața de toate zilele să lămurește că nimie nu este mai natural, nimie nu este mai puțin decât folosul învățării; chiar proverbul zice: „Căți știu carte și cetesc, cu patru ochi se numesc“.

Eu cred, că fie-care om pe lângă ajutorul celui de sus, va putea urma aceste principii. să se mai lese lenea la o parte căci: „Cănele care doarme, nu prinde epuri“. Tot omul să caute a-și prinde frate de cruce pe cele două surori; adică, ordnea și cruțarea aceste două surori să gândească numai într'acolo, cum ar putea să le conducă în bine toate lucrurile, se gândesc nu numai pentru prezent dar și

DOINE.

(Din Gross).

Mândruț de pe vale
Mută-ți casa în drumu mare
Să te vezi mândro mai bine
Când oi trece pângă tine.

Am o mândră ca o cruce
Și vreau alții să mi-o apuce
Dumnezeu să nu le-ajute.
Mândra mea de mândră mare
În lume păreche n'are,
Fata-i albă ca spuma
Ochii-s negri ca mura
Gura-i dulce ca smochina
De tot te-al iubi cu ea.

Spusuți-am mândruț eu
Când ședeai pe patul meu
Să fi floare din câmpie
Să-mi fi dragă numai mie.
Eu mândră și-am cuvântat
Să nu mergi la nuntă-n sat
Că te-oi ținea cu smochine
Și cu ape cristaline,
Cu bomboane de mătăsă
Tu iubita mea aleasă,
Tu aceia n'ai ținut
Și pe mine m'ai perdat.

Păsăruică de pe creangă
Du-te la mândra și-o n'reabă

Mal iubine-om, ori că ba
Ori lăssane-om cu-atăta.

Maxim Popescu,
comerciant.

Badea meu cu casa în colț
Ține ducean și negoț,
Eu mă duc să trguesc
El mă roagă să-l iubesc.

Ardă-te focul de dor
Și pe tine domnișor
M'ai învățat a iubi
De nu mă pot odihni,
Că eu pentru dorul tău
Mult somn am perdat zău,
Să te bată vânturile
Ca pe mine gândurile.

Iartă-mă bade cuminte
Că eu te-am iubit ferbinte,
Că de-aș fi știut așa
Să mă bată Precesta
De-aș fi călcat voia ta.
Iartă-mă iubit cu dor
Că eu după tine mor,
Iartă-mă iubit cu jele
Că nu știi vorbele mele.
Nu gândi că eu nit
Până mă bag în pământ,
De oi trăi cât peatra n munte
Vorbele tale nu-s perdate.

Hei bătăia nu fi căne
Mult am răbdat pentru tine,

Dela străini și părinți
Citar și del'ai mei vecini,
Dela popa și birșu,
Pentru tine dragul meu,
Sfânta lună știe bine,
Când mergeam eu pe la tine,
Luna și cu stelele
Înt stau măturile:
Că la tine am umblat
Și în ploii și pe uscat

Frunză verde lemn uscat
Nu fi bade supărat,
Năcazu și voia rea
S'a pus pe inima mea,
Vino badeo Joi la noi
Să ne iubim amândoi.

De-aș ști bade că-l veni
Eu frumos și-aș pregăti
Calea cu flori de trifoi
Să șezi bade tot la noi,
Și în prag floare de mac
Ca să-ți fie de mint drag,
Și pe masă floare-aleasă
Și să-mi zici că și-s mireasă.

Susana Popa.

Poesii populare.

(Din Săsciori).

Vino mândro după mine,
Că am două coșuri pline,
Una pus cu fundu n sus

Plin mândro de cucurus
Unu pus cu gara n jos
Piin mândro de grău frumos
Și-am o vacă de-a făta
Nu știu gonită sau ba...
Ce hasnă-i de păru lung
Dacă n'ai nici bof de jug.
De când am fost copil mic
Am văzut că mă fac voinic
Și-mi plăceau nevestele
Ca acuma fetele.

Lucian Neman.

Dragoste cu vrăjitură.

De

Lică din Sibiu.

(Urmare).

— Aceasta nu e în voia ta, de sigur sunt niște nenorociți și ei care au ajuns pe aici și apoi bine știu tu cât de milos e căpitanul pentru asemenea nenorociți!

Tinerul la avul acestor cuvinte, pare că se cuprinsese de spaimă și cu o față de tot sârbătică, cuprinsese mânerul unuia din cuțitele ce le avea la brlu.

— Am mai făcut un omor, zise el, pentru care a trebuit să părăsesc satul meu, păriușii mei, și mai ales pe Maria, iubita mea pentru care am săvârșit omorul. Atunci am săvârșit un omor prin care mi-am perdat pe iubita mea Maria, acum săvârșesc pe al doilea și îmi voi câștiga alta... și

pe viitor spre binele altora și spre binele nostru propriu.

Unii oameni își pierd timpul în somn, care prea mult este spre daună; lăsați somnul, că vom dormi un timp mai îndelungat în momentul cel de veci.

P. Cvade.

RĂSPUNS.

La epistola publicată a dlui Dr. Ioan Sirbu adresată dlui Major George Popovici din Brașov și publicată în prețuita foaie „Trinava Poporului” Nr. 2 de Duminecă a. c.

Pentru-ca on. public, cetitorii să nu fie dus în rătăcire, imi iau voie a răspunde în general următoarele: de 39 ani servesc ca învățător în comuna natală Rudaria în care restimp am avut fericirea să fiu învățătorul și educatorul domnului Dr. Ioan Sirbu. Epitetele de „reu, viclean, ațâțator împotriva preoției, suflet negru, osândit de Domnul, invidios etc. sunt tot atâtea epitepe pe cari un învățător îmbătrânit în munca spinosă nu le merită, mai vartos de-a fostul său elev, care încearcă a mișca adevărul curat.

Spre ilustrare voi face pe scurt istoricul averilor bisericesti și școlare.

Când s'a deslințat granița militară, am primit în toamna anului 1871 fondul școlar în sumă de 4482 fl. 84 cr. și fondul bisericesc în suma de 504 fl. 35 cr. Zece ani am purtat socotelele gratis și numai după aceea am primit 48 fl. pe an pentru compunerea socotelelor fondului școlar; iar pentru ale fondului bisericesc 24 fl. și numai în anul 1895 și 1896 mi-s'a ridicat paușalul la suma de 154 fl. pentru compunerea ambelor socotele. Cu începutul anului 1897 n'am mai compus socotelele, dar cu satisfacție deplină sufletească afirm că în decursul administrării acestui fondul școlar a crescut; a crescut la suma considerabilă de 13449 fl. și 18 cr. și din acest fond mai mulți au dat la învățător și s'au făcut și alte spese la favoarea comunei bisericesti; iar cel bisericesc la suma de 4485 fl. 12 cr. Tot în acest restimp am infrumșețat biserică cu odoare, prapore, am legat-o cu fer, am provăzută-o cu orologi în turn etc. Tot cu cel cu suflet negru, propun religia în școală de 26 ani numai singur parte din rivna și iubirea ce o am către religiozitatea mea și c'ă tră tot ce e bun și frumos, parte ca și eu să pot contribui cât de puțin la comoditatea părintelui Iacob Sirbu, cugetând că în acest mod doar doar voi mai moia inima sa impetrită care de

când sunt în comună m'a persecutat și persecută.

Pentru propunerea religiei n'am cerut nici o plată, dar sunt satisfăcut ca în fie-care an mi-s'a exprimat recunoștința de mulțămire pentru truda-mi neostenitoare și în acest studiu și că Ven. Consistor diocesan prin circularul său Nr. 3136 Sc. din 9 Octomvrie 1901 și 3551 Sc. din 22 Noemvrie 1902 'mi exprimă „laudă pentru zelul și rezultatul dovedit în propunerea religiei și cântarea bisericască”.

Am fost membru la sinodul protopresbiterial mulți ani, 18 ani am fost membru la comunitatea de avere și în mai multe rânduri reprezentante la comitat.

Cu mândrie privesc la mlădițele tinere ceșite și educate de mine cu care-ți place să stai de vorbă, dar și cu mai mare mândrie am privit la Tine fiule și osărditorul meu, căci eu am pus baza la edificarea edificiului măreț, ridicându-te până la gradul de Dr. în filosofie.

Estă dar faptele unui om rău, unul viclean, unui ațâțator, unui suflet negru, unui om osândit de Domnul, unui invidios.

Di Dr. Ioan Sirbu afirmă că din anul 1897 de când a venit acasă a luat cărma și în calitate de președinte al comitetului parochial a regulat afacerile bisericesti; n'a înmulțit însă capitalul în proporțiunea aceea în care am făcut-o eu. Una încă știu că domnia-sa a cauzat spese procesuale unei familii, intru atâta cât sa scârbit mai toți locuitorii.

Tot în calitate de președinte d-sa a ridicat din casa școlară peste 200 fl titulo spese de căsătorie la Viena în interesul fondului școlar, care după opiniunea sa era să se inee în apele străinilor, — plus 150 fl. pentru restaurarea sănătății sale sdruincinate și minunea minunelor că tocmai de când a luat di Dr. — cărma au început și desbinările în comună; și oare de ce? Să fim sinceri: abstrăgând dela persoana mea pe care o știti că n'au datătat dlui Dr. a încercat a mă ponegi la toate ocaziunile numai și numai din invidie, poate că salariul și paușalele mele întrec venitele sale parochiale zic, di Dr. ca om cu carte și cunoștință trebuia să indemne și sfătuiască pe tata d-sale a fi mai conciliant cu poporul și a' l tracta cu duhul blândetelor, căci necorespunzătoare caracterului preoțesc a fost fapta preotului Iacob Sirbu atunci când în decursul serviciului dumnezeiesc a interzis unui veteran de ani a citi crezul și a cânta priceazna, iar unui tânăr inteligent i-a interzis a cânta în biserică din simplul motiv că nu-i

plac acele persoane, și altele pe cari le retac de astă-dată. Nu voi să apăr, dar nici nu pot suferi ca cine-va să fie calumniat pe nedrept, pentru aceea dechiar de nedreaptă afirmarea privitoare la Danilă Radivojevic jun. care e un om foarte modest și moral; neg și aceea ca di Vichentie Radivojevic ar fi primit în dar 40 de jugăre pământ din islas.

Die Dr.! eu cunosc mai bine împrejurările locale, decât dta. Di Radivojevic a făcut numai un schimb cu comuna politică primind 13/4 jugăre pământ din islas pentru-ca a dat comunei un plaț pe care s'a zidit casa comună. Notez pământul căpătat dela comună e neproductiv și proprietarul actual l-a părăsit și locuitorii îl folosesc de pășune; ceia-laltă avere ș-a cumpărat-o di V. Radivojevic cu banii grei și nu după-cum afirmi d-ta. Recunoști că din anul 1897 ai luat cărma, și ear eu sunt vinovat că cererea dlui Major George Popovici din Brașov nu a fost primită în ședința reprezentăției comunale. Dta ai regulat afacerile și chiar în epoca de aur a d-tale s'a întemplat acest lucru. Cine, pentru Dumnezeu, poate fi cauza respingerii cererii dlui Major ca fiul d-sale să fie înscris în sâtenii nostri, decât d-ta și tatăl d-tale preotul Iacob Sirbu.

D-t: ca om de carte cu preotul ca conducător natural al poporului, aveți datorință a conchema o conferință ca să explicați poporului necuit afacerea și astfel pregătiți să ne fi prezentat în ședință, dar precum d-ta așa și tatăl d-tale cari ați avut cunoștință timpurie n'ați făcut nimic; înzadar am strigat eu și tata d-tale în ședință că cererea dlui major e dreaptă și cu plăcere o primim, reprezentanța comună în urma explicațiilor dlui vice-notar au adus hotărîre contrare dorinței noastre; deci d-le Dr. trage acum concluziunea și veți vedea cine-e păcătosul.

Ca de încheiere voi numai să-ți recomand una die Dr.: ca pe viitor să înceți cu propagarea moralei în comuna noastră, căci tot cuvântul este în zădărnici, dacă scop e mazăre aruncată pe pârte. Exemple de moralitate întâiu, apoi vorbe. Cu epistola d-tale ai încercat pe calea publicității a mă defaima pe mine învățătorul d-tale și unele familii cu poziție, — eu nu te osîndesc ci-ți zic: fiule! nu osîndi pe nedrept pe învățătorul tău că ai să fi osîndit în urmarea faptelor tale proprii.

Rudaria, la 3 Februarie 1903

Antonie,
inv.

A 3-a adunare generală ordinară

Reuniunii române de înmormântare din Sibiu.

Trăim în împrejurări nu se poate mai critice. Deoparte indiferentism, de altă parte materialism cras — sunt notele caracteristice, ce par a se fi instăpănit într-o mare parte a societății noastre. Curățenia morală și a onerabilității, încep a deveni lucruri rare între noi. Idealismul, acest scump talisman, dacă și este găsit icl coloa, dispăre în fața tristei realități.

Intre asemenea împrejurări cuvine-se ca cu atât mai vartos să reținem unele din lucrurile bune, ce se săvîrșesc pentru binele obștei. Intre acestea află a remarcă nobilul și creștinescul scop ce l-au nutrit întemeietorii tinerei „Reuniuni române de înmormântare” din Sibiu, scop ce tinde a da ajutorul recerut și a îngrijii de astrucarea cuviincioasă a rămășițe or pămîntești ale deapropelul — membru al Reuniunii. Pe lângă aceasta, scopul mai îndepărtat: întemeierea unui asil orfelinat pentru săracii și neputincioșii nostri, de notă și elsimț de jertfă și împlinirea unei datorințe creștinești, bine plăcute oamenilor și lui Dumnezeu! Încât Reuniunea noastră s'a nisuit a se ținea de scopurile prefipte în scurtul timp, de abia peste doi și jumătate ani, dela întemeierea ei, reiasă din darea de seamă, ce direcțiunea ei a făcut, Duminecă la 1 Faur n. c. adunării generale.

În acest interval, ea a imbiat în 29 casuri ajutoare, ce se apropie de suma de 3100 cor., și a sporit fondul „Asilului” la suma de 558 cor. 71 bani, și pe deasupra averea bănească a Reuniunii, exclusiv fondul „Asilului”, numără aproape 2600 cor. în bani gata și cât-va sute coroane taxe neincassate iar' cari se continuă a se încasa dela Anul nou încoaci.

Că de binefaceriile Reuniunii au avut parte mai ales cei lipsiți, o dovedește împrejurarea, că din 18 aparțin clasei muncitorilor economi, mare parte zeri, 3 clase meseriașilor și numai 8 clase așa zise a inteligenței.

Sporul făcut atât în averea proprie a Reuniunii, cât și la fondul „Asilului”, trebuie s'o mărturisim, să datorește generosității vrednicului domn Pantaleon Lucața, căpitan c. și r. în penz., care d-și înaintat în vîrstă și deși ar putea să-și petreacă zilele în binemerită linie și odihnă, condus de sentimente nobile și de rivna de a sta în ajutorul poporului, a primit, pe lângă alte multe ocupațiuni ale sale, sarcina de director al Reuniunii și în această calitate, a abzis chiar dela început de remunerație, ce-l' compete, în favorul fondului „Asilului”. Acest lucru l'a făcut și secretarul Reuniunii, domnul Vic. Tordășianu.

Decursul adunării a fost următorul: Duminecă d. a. în fața a numeroși membri întruniți în localul „Reuniunii sodalilor români”, di director P. Lucața prin cuvinte calde și binesimțite declară ședința de deschisă și roagă adunarea, ca înainte de a intra în ordinea de zi să exprime condolență pentru membrii decedați, ceea-ce se face, ear' după aceea secretarul V Tordășianu cetește raportul general, ce-l' publicăm în întregime, raport luat de adunare la cunoștință. Socotelele pro 1902, purtate exact și cu conștientiositate de cassarul Reuniunii di Petru Ciura, s'au revăzut de comisiunea consistătoare dintre membrii Iuliu Bardosy Candid Popa, Nicolae Roșca și Ieronim Preda, la a cărei propunere adunarea generală votă absolutul direcțiunii și în același timp, la propunerea dlui C. Popa, își exprimă mulțumita și recunoștința sa dlor P. Lucața și V. Tordășianu, pentru remunerațiunile lor, cedate, și pe 1902 fondului „Asilului”.

ce mult seamănă cu Maria! par'că sunt surori.

Zicînd aceste cuvinte trase cuțitul dela brâu și cu o furie sălbatică se repezi asupra tinerului care durmea încă, ear Ileana înțelegînd de groază.

— Stai mai încet cu nebuliile, strigă ea mai în vîrstă prințada-l de spate. Prea gîrînd te hotărăști a omori și prin aceasta te nenorocesti; lîi aduci aminte ce și a spus căpitanul dacă mai omori. În șgomotul acesta tinerul se deșteaptă, se ridică și când văzu pe cei doi luptându-se, rămase încrămenit. Suci întu capul și privi la Ileana care căzuse jos leșinată. Apoi se ridică spernat zicînd:

— Ce vreți cu noi, ce v'am făcut noi? Într'acestea tinerul ucigaș cu cuțitul în mână prin o smăncitură puternică scapă și se repezi asupra lui. El li prinse mîna tocmal când voia să lovească și li aruncă cuțitul din mână. Tudor li ajută.

Văzînd Tudor că el se împotriva atît de mult și da zor așa fără nici o treabă la moartea bietului nenorocit, într'atîta s'au înfrînat, încât cu o lovitură de pumn li răsturnă la pămînt strigînd:

— Blestematul! Ticălosule! încă nu te-am cunoscut pîna acum atît de bine. Nu mai ești vrednic să trăiești, și zicînd aceste li da mereu în cap cu mîna lui cea de fer.

Într'astea Ileana se deșteaptă din leșinul ce o cuprinsese și văzînd pe cel trînsit la pămînt, nu mai avu nici atîta timp să

se convingă că mirele ei e în picioare, ci cuprinsă de spaimă și cu o furie nebună alergă la Tudor, li prinde mîna cu care lovește și li oprește strigînd:

— Tălharilor să nu mi-l omorîți. B'ostemaților! El nu v'au făcut nici un rău; lăsați-l în pace, el e nevinovat.

Stefan, mirele ei se repeze la ea, o cuprînde în brațe zicînd:

— Lasă-l să moară, e un blăstămat a vrut să mă omoare și pe mine; e un tălhar.

Cu o putere neobiceuită până atunci, ea se smăncește din brațele lui.

— Blăstămat ești tu! Nu te atinge de mine, ticălosule! — și scăpînd din brațele lui făcu o săritură înapoi cu o furie nebună prinde o creangă uscată, sare ca sălbatică asupra celor doi care aveau a face cu cel de jos, lovește odată pe Tudor încât acesta să răsturnă peste tovarășul lui la pămînt. Stefan, mirele ei, nu credea ceea-ce vedea, și nu și putea închipui zăpăceala ei. Într'a devăr credea el că ea apără pe tălharul, credea că l' cunoaște, că l' iubește și cuvintele: „Nu mi-l omorîți tălharilor!” li răsunau mereu în urechi.

Iute că fulgerul se repezi ea cu cuțitul ce li găzise aruncat jos și li împîntă în gâtul lui Tudor sberînd:

— Vă omor pe amîndoi tălharilor. e drăguțul meu; el nu v'a făcut nici un rău. Tudor se lupta cu moartea svércolîndu-se în sângele lui, în vreme ce Ileana cu cuțitul în mână se repezi asupra amantului ei gata de a lovi.

— Lovește mă, omoară mă, nu mai am pentru-ce să trăiesc, dacă tu m'ai înșelst, nu mă gîndeam la aceasta ca tu să mă loșeli, cel puțin voiu avea fericirea să mor de mîna ta, — li zise el și, sta neclintit în fața ei.

Namai acum a putut să și vie ea în fire din zăpăceala ce o cuprinsese, cuțitul li căzu din mână și să aruncă de gâtul lui acoperîndu i fața cu sărutări.

Cu pași grăbiți un om încarmat eși din tușii, se apropie de ei strigînd:

— Ce e asta? ce s'a întemplat aci? întrebă el, cu toate că el văzuse întreaga întâmplare. El era căpitanul haiducilor.

Tinerul tălhar căruia li plăcuse de Ileana, să ridicase de jos; privi pe tovarășul lui care era mort, apoi văzînd pe căpitanul că se apropie, alergă la el rugîndu-se:

— Căpitane, Tudor cel mai bun amic al d-tale, e mort, te rog dă-mi voie să sting vieța acelor doi blăstămați care au cu tezat să facă una ca aceasta.

Ileana și cu amantul ei se îmbrătoșau sărutându-se ca și când nu s'ar fi întemplat nimic.

— Blăstămatule! strigă căpitanul plin de mînie lovîndu-l cu pumnii în cap, tu ești pricina, de când ești în ceata mea numai necaz mi-ai făcut; astăzi am văzut chiar cu ochii mei purtarea ta cea slabă. Te omor!

(Va urma).

La punctul propunerii independente; s'a ivit ideea a se tipari rapoartele generale si consemnarea membrilor Reuniunii, lucru, ce numai in acel cas sa se execute de birou daca mijloacele vor permite.

Trecandu-se la alegerea directiunii pe un nou period de 3 ani, au fost aclamați următorii: Pantaleon Lucața, director: Victor Tordășianu secretar: Petru Ciura, cassar. car' de membri: Dr. D. C. Barcianu, refer, școlar in pens.; Dem. Comșa, Prof. sem; Const. Demian, paroh; Ieronim Preda funcț. consist.; Florea Crucea, măiestru croitor; Nic. Domnariu, măiestru cismar; Iosif Marcu, măiestru pardositor; Ioan Dușe, măiestru cojocar; Simion Stoică, epitrop; Petru Stoica și George Arpașan, economi.

Exhaustivă ordinea de zi, al director mulțumește pentru încrederea, de care aducea a împărtășit direcțiunea și mulțumind membrilor din direcțiune pentru conlucrarea — declară adunarea generală de încheiată.

In cele următoare dăm raportul general al direcțiunii;

Onorabilă adunare generală!

Fideli dispozițiunilor §. 11 din statutele „Reuniunii române de înmormântare din Sibiu“, ne luăm voe a prezenta despre lucrările îndeplinite de direcțiune in anul 1902, care este al 3 lea de existență, următorul.

Raport general.

Dat fiind, că cea mai mare parte a membrilor reuniunii noastre este recrutată din clasa muncitorilor nostri mai scăpătați, car' nu știu și nu pot beneficia de favorurile oferite de institutele de asigurare și ale altor asemenea așezăminte folositoare — hincfacem în împreună cu ea se revărsă mai cu seamă asupra acelei clase. Ajutoarele relativ însemnate imbiate de reuniune, in schimbul modestelor taxe a 60 bani de casul de moarte și și acestea solvite de multe ori la mari intervale și imbiate atunci, când moștenitorii legali ai membrilor răposati au mai înțeață trebuința de mijloace bănești — au chemarea...

Membrii nostri răposati in a. 1902 suau următorii:

- 1 Nicolae Moldovan, econom, decedat la 5 Ianuarie n. 1902.
2 Ioan Pinciu, sconom, decedat la 6 Ianuarie n. 1902.
3 Nicolae Cristea, asesor consist., decedat la 7 Februarie n. 1902.
4 Dafina Sinu, din Lisa, decedată la 17 Februarie n. 1902.
5. Ioan Ogneriu, ziler, decedat la 7 Martie n. 1902.
6. Silvia Dr. Barcian n Oltean decedată la 29 Maiu n. 1902.
7. Ana Drăgan, econoamă, dece, dată la 21 Iunie n. 1902.
8. Spiridon Dimian, par., Brețcu, decedat la 20 Iulie n. 1902.
9. Stanciu, ziler, econom, decedat la 30 Iulie n. 1902.
10. Ioan N. Stanciu, econom, decedat la 2 Octomvrie n. 1902.
11. Avram Armean, absolvent îndreptui, decedat la 12 Oct. n. 1902.
12. Ioan Roșca, măiestru pantofar, decedat la 6 Noemvrie n. 1902.
13 Nicolae Devan, cărămidar, decedat la 4 Decemvrie n. 1902.
14 Nicolae Stoica, servitor, decedat la 4 Decemvrie n. 1902.
15. Constantin Popp sen., cofetar, decedat la 25 Decemvrie n. 1902.

Moștenitorilor legali li-s-au solvit îndată la prezentarea estrasului despre casul de moarte și a libelului de membru ajutoarele statutare. Sub acest titlu s'au solvit suma totală de cor. 1631. —, din car' s'au subtras 100/0 statutare, cu suma de cor. 163, in favorul fondului „Asilului“.

Totalul membrilor răposati in anii 1900, 1901 și 1902 e 29, cu ajutorul total de cor. 3061.50 bani, din car' s'au detras in favorul fondului „Asilului“ in total cor. 306.05.

Dintre cei 29 membri răposati: 18 aparțin clasei muncitorilor economi, mare parte zileri; 3 clasei meseriașilor și 8 clasei așa zise a inteligenței.

Fondul „Asilului“ in anul 1902 a ajuns cifra de cor. 528.71, compusă din următoarele sume:

Table with 2 columns: Description and Amount. Items include Depunerea cu 31 Dec. 1901, Competințele direct. P. Lucața, Competințele secretar. V. Tordășianu, 10% detragere după 15 casuri de moarte, 4 1/2% interese capitalizate, Medicul de stab super. militar, dl Ioan Pop, Suma totală cor. 558.71

In cursul anului 1902 au intrat 30 membri noi, car' solvind taxa de înscriere a 2 cor 60, au răscumpărat fie-care cel puțin 3 casuri de moarte anterioare. Totalul membrilor cu finea anului 1902 ar fi trebuit să atingă cifra de 445, au răposat însă 19, au repăsit 6 și anume Maria Greavu, Ioan Gane măiestru cojocar; K. Czky, Nicolae Mocean, Maria Mocian, Ioan Tomuş, ferestrar, și astfel au rămas 420 membri.

Cu toate silințele, ce ni-le-am dat de a înființa secția a 2-a independentă, prezent nu ne-a fost posibil d... a înscrie numărul recerut de membri in acest scop.

Venitele proprii ale Reuniunii in 1902 au fost următoarele:

Table with 2 columns: Description and Amount. Items include Taxe de înscriere dela 30 membri noi, Taxe a 60 bani dela membri după casurile de moarte, Interese după capitalele depuse, In total cor. 3088.84

Cheltuelile au fost următoarele:

Table with 2 columns: Description and Amount. Items include Ajutoare după 15 casuri de moarte, Remunerația portărelului, Chiria pro 1902, Competințele directorului, Suma totală cor. 2076-

Averea Reuniunii cu finea anului 1902 constă din:

Table with 2 columns: Description and Amount. Items include Saldul casei, Elocat la „Albina“, 4 scrisori fonciare „Albine“ a 500 cor, In total cor. 2518.94

la care adogând suma elecată a fondului „Asilului“ cu cor. 558.71 Suma totală in bani e cu cor. 3077.65

Suporul in avere față de anul trecut e de cor. 1279.78.

Peatru casurile de moarte s'au încassat conform celor de sus 2956 cor. 40 bani, rămânând in restanță 778 cor. 40 bani, din care o însemnată parte s'au încassat in zilele prime ale anului de frăț.

Cu considerare la împrejurarea că pe baza statutelor, in anul 1902 espiră man-

datul nostru, onorabila adunare generală va binevoi să aleagă direcțiunea pe un nou period de trei ani.

Pe baza celor premerse onorabila adunare generală se binevoiască:

- a) a lua raportul general la cunoștință;
b) a aproba rațiociniile pro 1902 și a vota direcțiunii absolutului;
c) a alege direcțiunea pe noul period de 3 ani.

Din ședința direcțiunii, ținută la 21 Decemvrie 1902.

P. Lucața, director. V. Tordășianu, secretar.

Concurs.

Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român publică concurs pentru Dicționarul toponomastic geografic al unui comitat localit de Români in Ungaria și Transilvania.

Premiul lucrării va fi 500 de coroane.

Lucrările vor trebui prezentate până la 1 Martie 1904 la adresa presidiului Asociațiunii.

Secțiunea istorică va censura lucrările intrate și in privința premiării va face propunere ședinții plenare a secțiunilor, care va decide in merit. Premiul nu se poate divisa, ci trebuie dat întreg lucrării celei mai bune, dar Asociațiunea poate intra la învoială cu autorii lucrărilor nepremiate pentru tipărirea lor. Opu premiat se va tipări pe spesele Asociațiunii in 500 exemplare, din care 100 se vor da in posesiunea autorului. Opu tipărit se va pune in vânzare cu preț potrivit. Secțiunea istorică este însă îndreptățită, ca după trebuință să dispună tipărirea lucrărilor primite și numai in „Transilvania“, organul oficial al Asociațiunii. Numele autorilor să se alature in plicuri sigilate. Plicul cu numele autorului — premiat se va desfăcea după decizia in merit al ședinței plenare a secțiunilor.

Dicționarul de sub întrebare trebuie să conțină toate orașele, satele și catonele comitatului respectiv și la fie-care oraș, sat ori cătun trebuie să se aducă următoarele date:

- 1. Numele românesc al comunei (oraș, cătun). Cum îi zic alte neamuri locuitoare in comună? Numele oficială. Ce nume a avut eventual in vechime? Ce legende ori tradițiuni sunt asupra numirii românești a comunei? Descrierea geografică a comunei pe scurt.
2. Numele apelor, insulelor, munților, dealurilor și — încât ar fi de interes — să se înșire și, coastele munților și ale dealurilor, pădurile, potenele, livezile, văile dintre munți și dealuri și numele deosebitor părți din hotarul comunei. Descrierea geografică a tuturor acestor localități.
3. Locuri istorice. Tradițiunea și legendele despre ele.
4. Locuitorii români ai comunei după numărul, confesiunea și ocupațiunea lor.
5. Instituțiunile culturale românești (biserici, școale, societăți, asociații).
6. Câtă proprietate de pământ se află in posesiunea Românilor (jughere castrale)?

Datele cuprinse in punctele 4—6 se vor expune lângă numele comunei respective arătându-se totodată poziția oficială a comunei (oraș municipal, oraș cu magistrat regulat, comună mare, comună mică), precum și cercul pretorial, de care se ține comuna.

Numirile localităților adunate in chipul acesta se vor așeza și se vor scrie in ordine alfabetică.

Din ședința Comitetului central al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român, ținută in Sibiu la 5 Febr. 1903.

Dare de seamă și mulțamită publică.

Pentru ajutorarea familiei rămasă după reposesarea fostului coleg (invătătorii) Aurel Popoviciu au mai colectat și contribuit următorii:

- 1. Dl Ioan Roșu, invătător a colectat dela următorii domni: M. Zasó, 2 cor. Iosif Angelina, 1 cor. Ozternăud, 40 fl.; Zilinger Iacob, 1 cor. Augustin Boțoc, 1 cor. Aldás Daniel, 20 fl.; özv. Lengyel Józsefné (Uj Szt. Anna) 40 fl.; Ioan Marita, 40 fl.; Ioan Fanariu, 1 cor. Petru Taccera, 1 cor. Buttinge József, 40 fl.; Musca Georgiu, 1 cor. Mihail Leucutiă, 1 cor. Mitru Balagian, 40 fl.; Vasilie Drig, 40 fl.; Iacob Musca, 1 cor. Petru Pecican, 20 fl.; Iosif Cuedan, 40 fl.; Ioan Musca (născăditu) 20 fl.; Ilie Musca, 20 fl.; Gyarkovics István, 30 fl.; Teodor Dobrea, 20 fl.; Ilie Musca (Sz. II.) 30 fl.; Pavel Musca (născăditu) 20 fl.; Ioan Musca (ragu) 40 fl.; Toți din Comlaș (com. Arad).

- 2. Dl George Abrudan, invătător a colectat dela următorii domni: Bacis Pavel (Pacs) 40 fl.; Vilhelmina Abrudan, 40 fl.; Ioan Maghies, 10 fl.; Teodor Murza 10 fl.; Florian Morariu, 10 fl.; Iosif Brad, 10 fl.; și Mihail Marc, 10 fl.; Toți din Arăneșg. De tot: 17 cor. 30 flieri.

Care sună am predat-o familiei din chestiune.

In numele familiei din chestie, via și pe aceeași cale a le exprima marimimșilor domni contributori celea mai vii mulțamite pofindu-le, să le dăruiască Dumnezeu vieță îndelungată și fericită.

Miersig, la 30 Ianuarie 1903 v.

Julian Pașcu, invătător.

Bibliografie.

Conținutul din revista, „Convorbiri Literare“ Nr. 2, anul 37 1903 este: Oratori, retori și limbuți, de Titu Maiorescu. — Istoria diplomatică a chestiunii israelite in România. * * * Homer: Iliada. Cântul VII, de G. Murru. — Lordul cel mititel, roman de L. H. Dunne. — Traducere din englezește de A. — Lacrămii găite de (schită), de J. A. Basarabescu. — Din Rucăr (roman), de Ciru Oeconomu. — Legofatul Costache Conachi, de G. Bogdan-Duica. — După 1848—49, de Vasilie Pirvan. — Noaptea învierii (poesie), de C. Virgolic. — M. Codreanu, Diafane (recensiune), de St. Orășeanu. — Duliu Zamfirescu, in răboiu (recensiune), de M. B. — Bibliografie, de N. Iorga.

A apărut Nr. 3 al Revistei, „Ilustrațiunea Română“ cu următorul sumar:

Maior G. Boureanu: In-amintirea unui erou. — Haralamb G. Lecca: Amantă. — Cosciugul. — Nae D. Țaranu: O aniversare. — Cornelia din Moldova: Dor de duca. — Al. Antemireanu: Vederea generală a lucrurilor. — Ludovic Dauș: — Cântec. Iuliu Săvescu: Iubire stelară. — Loris: Vermont. — George Cair: Soarta poesiei. — Const. B. Obădeanu: Reșbunare și ursită. — D. Teodor: Romanță. — D. Mendonidi: Femeia și barbatul. — Gh. Constantinescu: Mămint. — Costin: Surpatele. — Ludovic Dauș: Dor Nebun, roman. — Iuliu Săvescu: Sborul sufletului. — Dem. Moldoveanu: Tie. — Hafyz: Femeile 'n Maroc. — Em. Grigoro-rovitza: Oamenii de moda veche. — Chestia Balcanică. — Din lume. — Portrete: Valter Mărăcineanu. — Vermont. — Facsimil: Ultima scrisoare a lui Valter. — Ilustrațiuni: M. S. Regele Carol de obedeanu; Surpatele din Vilcea; In lupta pentru artă de N. Vermont; Advonul mănăstirei Comana; Caricatură: O equație la bal mascat de Est.

RUGĂM

toți abonenții restanțieri să binevoiască a plăti ce ne datorează. Altfel, cu părere de rău, dar vom fi siliți să le suspendăm trimiterea ziarului nostru.

Adm. „Tribunei Poporului“.

NOUȚĂȚI.

ARAD, 27 Februarie n. 1903.

M. Sa Monarhul, după cum se scrie în Budapesta, pe Lună este așteptat în spitala Ungariei, unde va sta mai multe săptămâni. Vor sosi de asemenea mai mulți comitari de curte și întreg personalul de serviciu.

Lista civilă Proiectul de lege despre creșterea listei civile, trecut deja prin desbaterea comisiei financiare, a fost prezentat șefului în ședința de Sâmbătă prin referentul aceleiași comisii. Comisiunea recomandă votarea sumei de 11.300.000 de coroane (în loc de 9.300.000 cât era până acum), motivând necesitatea urcării prin faptul că salariile servitorilor de Curte în cei zece ani din urmă au fost îmbunătățite cu 10%, ca adaptarea palatului regal din Buda a costat cheltuieli foarte mari și că înființarea gardelor de trabanți unguri și completarea ofițerilor de Curte din Budapesta încă reclamă cheltuieli mari.

Alegerea dela Ceica s'a sfârșit Mercuri dimineața la orele 6. Omul stă; așezat, I. Pap, a învins cu 335 voturi mai multe decât kossuthistul Dr. Adorján (ovreu) din Oradia. Lupta a fost înverșunată.

Recursul în casajie, ce l'a înaintat dl Victor Lazar, condamnat în procesul contra bioșului „Darul de Paști“ la o lună închisoare și 600 cor. amendă, a fost respins de Curtea din Budapesta.

Un ziar german, care apără interesele României. Ziarul „Vaterland“ din Viena într-o polemică cu ziarul „Erkf. Ztg.“ susține, în art. 7 din constituția română nu se poate revisui fără prejudiciul poporului român, care în urma schimbării acestui articol ar fi expus la o adevărată invasiune din partea jidovilor.

Mare demonstrație în biserică. Se telegrafează că Mercuri a fost o mare demonstrație în catedrala din Agram. Un preot oficia adică nemțește, ceea ce i-a făcut pe Croați să protesteze și să facă șomot. Au trimis de asemenea o deputație la mitropolitul, rugându-l ca să nu mai permită a se slugi și predica nemțește în biserică.

Din Valea-Almajului. Ni-se scrie: Pribeștii, în 16 Februarie 1903. Astăzi s'a ținut în comuna noastră alegerea de primar. Avem un teolog cu numele Isidor Burcan; d-sea când veni pretorele, se pune înaintea lui la masă ca președinte, ca să sperie oamenii ca să voteze de primar pe tata lui, reprezentăția comunală cu unanimitate îl scoase în afară. La alegerea asta au fost trimiși 8 gendarmi, ca să se sparie camerii și să aleagă pe tata teologului, el spunea urgurește gendarmilor în usa casei comunei, pe care ori cunoștea că votează pentru tata lui, îi lăsa în lăuntru să voteze, care nu era de partea lui nu lăsa să dea vot, la alt candidat, așa frumos îl sta teologul să fie și el gendarm între cei 8 gendarmi.

Teologul de vre-o 12 ani de când au eșit din teologie, nu a mai avut darul preoției. Binevoiască Venerabilul consistor să lase pe teolog să competească la un post de gendarm.

Teologul de 3 ani nu a primit preotul cu crucea în casa sa. Înșă acum vine căt de curând alegerea de preot la noi, el vrea să candideze dar nu știe câte uși are biserica și încetru se deschid.

Abonatul Nr. 3599.

Caz de moarte. George Bogdan din Pesac face cunoscut, cu multă durere, înțeterea din viață a nepoștel sale de frate, căsătorit Marian Nicolae. O deplâng număr-roasele rudenii și dol copil.

Înmormântarea s'a făcut la 27 Ianuarie prin preotul P. Păscu și cei doi în-vățători.

Impărăteasa Eugenia și gardistul. Văduva lui Napoleon III, fiind vara trecută în Paris s'a dus la Tuileri, unde locuia odinioară ca împărăteasă. În parc s'a aplecat și și-a rupt o floare de suvenir. Un polițist a somat o să se legitimeze. Scens aceasta a fixat-o un fotograf — amator și tabloul „impărăteasa și gardistul“ se află expus azi în mai multe vitrine din Paris și Roma.

La curtea cu jurați din Deva s'a pertractat în 16 l. c. un proces interesant. Acusatul era Mihail Szentgyörgyi, pantofar în Orăștie. El era învinuit, că în 10 Ianuarie a. c. a atacat cu un cuțit, în coridorul judecătoreștii crenale din Orăștie, pe sub-judele Dr. Biró Kálmán, când acesta eșise din oficiu. Din cauza îmbrăcămintei de iarnă, cuțitul n'a făcut decât o rană de 2 1/2 cm., care în timp de 8 zile s'a vindecat. Cu toate acestea, datele investigațiunii adevărate, că acuzatul a voit să ucidă pe sub-jude. Acusatul s'a apărat cu multă dibăcie. El declara, că nu poate fi vorba în cazul de față de-o intenție de omor premeditat; a scos cuțitul numai atunci, când sub-judele Biró l'a lovit în cap c'un baston; vrând să se apere, a aplicat sub-judeului o împunsătură la abdomen, fără intenția de a ucide. Acusatul istorisi apoi, că sub-judele a avut relații intime cu nevastă-sa, despre ceea-ce s'a convins din mărturisirea nevastei sale răposate, care a spus, că noul copil ce i-s'a născut e fructul acelor relații amoroase. Sub-judele a dat un timp oare-sare ajutor pentru întreținerea copilului, mai în urmă însă n'a mai dat ajutorul, deși l'a promis în diferite rânduri să se îngrijească de întreținerea copilului. În cauza aceasta voia să vorbească cu sub-judele, care, când s'a întâlnit cu el pe coridorul edificiului judecătoreștii, l'a lovit cu băta în cap, ear el, ca să se apere, ș'a scos cuțitul, care-l poartă totdeauna cu sine, și i-a aplicat lui Dr. Biró o împunsătură. Dr. Biró recunoaște, că a avut scurt timp relații cu femeia acuzatului, a și ajutat-o din compătimire, fiind-că bărbatul nu se îngrija de ea și de copil; vând însă, că bărbatul ei vrea să-i stoarcă bani, nu i-a mai dat ajutor. Procurorul a cerut în recheșitoriu condamnarea acuzatului pentru încercare de omor. — Apărătorul Tolnay I. Sustinu în apărare, că nu acuzatul, ci sub-judele a atins ordinea de drept prin aceea, că a nimicit fericirea familiară a acuzatului, și aceasta este cauza pentru care omul amărât a ajuns pe banca acuzatilor. Cartea cu jurați a adus verdict negativ, în urma căruia acuzatul fu achitat.

— După-cum suntem informați sub-judele Biró Kálmán a fost avocat în Budapesta, apoi s'a dus la Deva unde a funcționat ca sub-jude la tribunalul de acolo. De aici fu transferat la Orăștie tot ca sub-jude. Se zice, că e de origine jidov.

Hymen. Pietsel Etel, Lipova și Junger Manó, Petrojeni, fidanțși.

Oficieri bătăuși. Din Komárom se scrie ca acolo întreg publicul este revoltat de scandalul ce au provocat patru oficieri. Ei pătreceau șgomotos într-o curte, ear când Boldogi Gyula, presidentul reuniunii industriale, un domn bătrân, i-a rugat să nu facă șgomot, fiind noaptea, oficerii au tăbărit asupra lui și l'au bătut sdravăn. Sublocotenentul Leinchart l'a lovit cu sabia în cap, așa, că după cum scriu ziarele, bietul bătrân este aproape de moarte.

Conjurație în contra Suveranilor din Europa. O depeșă din New-York anunță că poliția de acolo a pus mâna pe mai mulți anarhiști, cari au declarat că au primit ordine sigilate dela comitetul executiv, în cari au fost luate

dispoziții pentru omorirea suveranilor europeni. Ordinele numai în Paris le era permis a le desface.

Petrereri. „Reuniunea socialilor ro-mâni din Sibiu“ invită la producțiunea publică imprimată cu cântări, teatru și jo-cu, ce se va aranja Sâmbătă, la 15/28 F. bruarie 1903 în sala cea mare dela „Gesellschaftshaus“.

— Reuniunea română de cântări și muzică din Recca-montana aranjază Sâmbăta, la 28 F. bruarie 1903 în localitățile „Casin-i române“ producțiune teatrală musicală.

— Concert și teatru va avea loc Duminecă, în 15 Februarie (1 Martie) 1903 în Caransebeș.

— Reuniunea de cântări gr. or. rom. din Marcovșu, invită la concertul împreună cu teatru și petrecere de dans, care-l va aranja Duminecă (la zăpostire) în 16 Februarie s. v. 1903 în localitatea școalei din loc.

Un preot martir. Din Pittsburg (America) se anunță, că preotul Martin Toma fiind chemat la un bolnav, s'a dus, de și bolnavul suferea de vârsat așa încât și ru-dele îl ocuiau. Preotul a sposedit pe muribund, ear a doua zi căzu și el la pat, din care nici nu s'a mai sculat. La înmormântarea lui era de față întreg orașul, precum și cincizeci de preoți.

Toți știu, că sămânțele de naști de nutreț, ale lui Mauthner sămânțe împreg-nate dau roadele mai bogate, că sămânțele de verdușuri ale lui Mauthner produc zar-zăvaurile mai bune și că din sămânțele de flori ale lui Mauthner cresc florile cele mai frumoase. — Cu un cuvânt: Sămânțele lui Mauthner sunt cele mai bune, deșitutul cel mai mare și prețurile nimitor de ieftine.

O carte bună. Primit următoarele: Secta nazarineană este o plagă pe biserică noastră. Combaterea și înfrângerea ei este lucrul g. c. al tuturor creștinilor. În la aceste învățături bazate pe temiri ce citate fals scocase și reu interpretate din sf. scriptura. O ușurare în privința acesteia oferă broșura: „Dispute cu Nazarenii I.“, apărută în editura noastră. Broșura, ce în mai multe dispute înfrânge învățături nazarene, constă din 4 1/2 coale de tipar fin, și vindem exemplarul numai cu 10 cruci (+ portul postal) și — în-cât comucele bisericesti ar cumpăra mai multe exemplare spre împărțire între credincioși — chiar mai ieftin.

Tipografia și Librăria diecesană în Caransebeș.

Mulțumită publică. Subscrierul vin și pe această cale a exprima cea mai profundă mulțumită acelor preastimări domni, cari luau în considerare deplorabila stare materială a mea și a părinților mei, au binevoit mi da ajutoare bănești în scopul achitării dăcturii școlastice, ce la școalele comerciale superioare d'aici face la an considerala sumă de 200 coroane. Ajutoarele pătate, între împrejurările nefaste materiale, au fost salvarea mea din primejdiile mă amenința cu eschiderea din institut acum, când sunt aproape de absolvareaursului ultim al numitelor școale. Dumnezeu să înmulțească întru bunățăți viața scupilor mei dăruitori. Eu le promit solem și pe această cale, că le voi fi vecinic recunoscător. Eată și numele marimioșor domni dăruitori: Emanuil Ungurianu-advocat 10 cor.; Dr. Petru Tiple, advat 10 cor.; I. Theodorovici, majior 10 cor.; Dr. Aurel Cosma, avocat 6 cor.; Gril Selagianu, preot 5 cor.; Dr. Georg Adam, avocat 4 cor.; Pavel Rotariu, c. de bană 4 cor.; George Berariu, cor la sedria oif. 2 cor. și Petru Ionai, m. in dir. Timișanei 2 cor. toți din Țișoara; Ioan Rinciu, protopresbiter Ciaco 3 cor. Timișoara, 24 Febr.

1903. Ioan Milea, stud. în cursul III al școal. sup. comerciale.

Un scriitor, care a fost mai multă vreme în cancelariile advocațiale și cunoaște bine limba română și maghiară caută aplicare în vre-o cancelarie advocațială.

Neputând mulțumi altcum tuturor școlora, cari parte prin exprimarea condolenței, parte prin participare la înmormântarea scumpului meu soț David Terfaloga mi-au adus mângăiere, îi rog pe această cale să binevoiască a primi profunda mea mulțumită.
Lugoș, la 15 Ian. st. n. 1903.
Cornelia Terfaloga n. Ianculescu.

POSTA REDACȚIEI.
Rugăm pe cei-ce ne trimit corespondențe, să le scrie bine ca să le putem citi și să le scrie numai pe o pagină, că altfel e greu a le da la tipar.
Certuri cu preoșimea nu putem publica. Cine are ceva plânsoare să poștească la consistor; nu se cuvine să aducem totul și ori-ce în publicitate!
Petru Gergar și M. Mercia în Reșița.
Din actul judecătoresc ne-am convins că ne nedrept părintele Nicolae Huza v'a oșcrit în biserică și la urmă v'a și pirlit la judecătoria. Mulțumim-vă însă cu această constatare. Să mai publicăm toată eora pondența, nu are luteles, face sânge rău în urechea noastră, care nu e drept să suferă pentru păcatele unui singur preot. Dacă aveți încă plânșori, adresați-vă forului competent: la consistorul din Lugoș.
Avram Borcuța, Sicula. Cele trimise numai dacă le subscrier și mai răspunderea le putem publica. E foarte urit ceea-ce face acel necaz. Nu se cuvine să se atare laud dela biserici.

PARTEA ECONOMICA.

Prețul spiritului din Arad 26 Februarie.

Spirit rafinat, vnzare mare	118.—
„ „ mică	120.—
„ brut vnzare mare	116.—
„ „ mică	119.—
100 chilograme borhot uscat	12.80.—13.—

Bursa de grâne din Budapesta

50 chlgr. grâu pe Aprilie	7.62—7.63
„ „ șecura pe „	6.68—6.69
„ „ porumb pe Maiu	6.22—6.23
„ „ ovăș pe Aprilie	6.09—6.10

Bursa comerțului cu porci din Kőbánya:
Raport dela 25 Februarie.

Porci grași (ungari), per. peste 400 Kgr.	122—126 fl
„ „ până la 300	120—124
„ „ tineri până la 320	128—130
„ „ tineri „ 250	127—128
„ „ (serbi) per. peste 260	124—126
„ „ „ până la 240	122—123

Red. respons. Ioan Russu Șirianu.
Editor Aurel Popovici-Barciannu.

Insertiuni și reclame.

INVITARE DE ABONAMENT.
„BUNUL ECONOM“,
REVISTA PENTRU AGRICULTURA, INDUSTRIE ȘI COMERCIU
ORĂȘTIE (Szászváros).

Cea mai ieftină și totodată unica foaie românească în felul ei cu ilustrațiuni.
Costă:
pe anul întreg (2 fl.) 4 coroane
pe jumătate an (1 fl.) 2 „
Pentru România 15 lei pe an.
Ctul. CASSEI DE PĂSTRARE POSTALĂ Nr. 10025.
— Numeri de probă gratis și franco. —
Abonamente se plătesc înainte și se pot face cu prima zi a ori cărei luni.
898 4—10
Administrația
„BUNULUI ECONOM“.

